

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextionde årgången

18 december 2017

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2017/C 437/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2017/C 437/02	Mål C-389/15: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 25 oktober 2017 – Europeiska kommissionen mot Europeiska unionens råd (Talan om ogiltigförklaring — Rådets beslut om bemyndigande att inleda förhandlingar om en reviderad Lissabonöverenskommelse om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar — Artikel 3.1 FEUF — Unionens exklusiva befogenhet — Gemensam handelspolitik — Artikel 207.1 FEUF — Handelsrelaterade aspekter av immateriella rättigheter)	2
2017/C 437/03	Mål C-467/15 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 25 oktober 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Italien (Överklagande — Statligt stöd — Stöd som Republiken Italien har beviljat mjölkproducenter — Stödordning avseende återbetalning av mjölkavgifter — Villkorligt beslut — Beslut antaget av Europeiska unions råd med stöd av artikel 108.2 tredje stycket FEUF — Förordning (EG) nr 659/1999 — Artikel 1 b och c — Befintligt stöd — Nytt stöd — Begrepp — Ändring av ett befintligt stöd med åsidosättande av ett villkor som säkerställer stödets förenlighet med den inre marknaden)	3
2017/C 437/04	Förenade målen C-593/15 P och C-594/15 P P: Domstolens dom (fjärde avdelningen avdelningen) av den 25 oktober 2017 – Republiken Slovakien mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Europeiska unionens egna medel — Beslut 2007/436/EG — Medlemsstaternas ekonomiska ansvar — Förlust av vissa importtullar — Skyldighet att betala Europeiska kommissionen ett belopp motsvarande förlusten — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till prövning — Skrivelse från Europeiska kommissionen — Begreppet "rättsakt mot vilken talan kan väckas")	3

2017/C 437/05	Mål C-599/15 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 25 oktober 2017 – Rumänien mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Europeiska unionens egna medel — Beslut 2007/436/EG — Medlemsstaternas ekonomiska ansvar — Förlust av vissa importtullar — Skyldighet att betala Europeiska kommissionen ett belopp motsvarande förlusten — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till prövning — Skrivelse från Europeiska kommissionen — Begreppet ”rättsakt mot vilken talan kan väckas”)	4
2017/C 437/06	Mål C-650/15 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 oktober 2017 – Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS mot Europeiska kemikaliemyndigheten, Konungariket Nederländerna, Europeiska kommissionen (Överklagande — Förordning (EG) nr 1907/2006 (REACH) — Artikel 57 — Ämnen som inger mycket stora betänkligheter — Identifiering — Artikel 2.8 b — Undantag — Artikel 3 led 15 — Begreppet intermediär — Akrylamid)	5
2017/C 437/07	Mål C-687/15: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 25 oktober 2017 – Europeiska kommissionen mot Europeiska unionens råd (Talan om ogiltigförklaring — Europeiska unionens råds slutsatser om Internationella teleunionens världsradiokonferens 2015 — Artikel 218.9 FEUF — Avvikelse från den föreskrivna rättsliga formen — Rättslig grund har ej angetts)	5
2017/C 437/08	Mål C-39/16: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 26 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgien) – Argenta Spaarbank NV mot Belgische Staat (Begäran om förhandsavgörande — Bolagsskatt — Direktiv 90/435/EEG — Artiklarna 1.2 och 4.2 — Moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater — Gemensamt beskattningssystem — Möjlighet till avdrag från moderbolagets beskattningsbara vinst — Nationella bestämmelser som syftar till att undanröja dubbelbeskattningen av vinst som delas ut av dotterbolagen — Förekomsten av ett samband mellan låneräntan och finansieringen av det innehav som gav upphov till utdelningen beaktas inte)	6
2017/C 437/09	Mål C-90/16: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Förenade kungariket – The English Bridge Union Limited mot Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Tillhandahållande av tjänster som har ett nära samband med utövande av idrott undantas från mervärdesskatteplikt — Begreppet ”idrott” — Verksamhet som utmärks av ett fysiskt element — Duplikatbridge)	7
2017/C 437/10	Mål C-106/16: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 25 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Najwyższy – Polen) – förfarande som inletts av POLBUD – WYKON-AWSTWO sp. z o.o., i likvidation (Begäran om förhandsavgörande — Etableringsfrihet — Gränsöverskridande ombildning av ett bolag — Flyttning av ett bolags stadgeenliga säte till en annan medlemsstat utan att det faktiska sätet flyttas — Strykning ur handelsregistret nekas — Nationell lagstiftning enligt vilken ett villkor för att stryka bolaget ur handelsregistret är att bolaget först upplöses efter likvidation — Tillämpningsområde för etableringsfriheten — Inskränkning av etableringsfriheten — Skydd av borgenärs-, minoritetsägares och anställdas intressen — Bekämpning av förfaranden som innebär missbruk)	7
2017/C 437/11	Mål C-195/16: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 26 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Kehl – Tyskland) – brottmål mot I (Begäran om förhandsavgörande — Transport — Körkort — Direktiv 2006/126/EG — Artikel 2.1 — Ömsesidigt erkännande av körkort — Begreppet ”körkort” — Certificat d’examen du permis de conduire (intyg om godkänt körkortsprov) (CEPC) som, innan det att ett slutgiltigt körkort utfärdas, ger innehavaren rätt att köra i den medlemsstat som utfärdat intyget — Situation i vilken innehavaren av CEPC:t kör ett fordon i en annan medlemsstat — Skyldighet att erkänna CEPC:t — Påföljder som påförts innehavaren av CEPC:t för att ha framfört ett fordon utanför den medlemsstat som utfärdat detta intyg — Proportionalitet)	8
2017/C 437/12	Mål C-201/16: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 25 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – Majid Shiri, även kallad Madzhdi Shiri (Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EU) nr 604/2013 — Avgörande av vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare har lämnat in i någon medlemsstat — Artikel 27 — Rättsmedel — Domstolsprövningens omfattning — Artikel 29 — Tidsfrist inom vilken överföring ska verkställas — Överföring verkställs inte inom föreskriven tid — Den ansvariga medlemsstatens skyldigheter — Ansvarsövergång — Krav på att den ansvariga medlemsstaten har meddelat ett beslut)	9

2017/C 437/13	Mål C-347/16: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 26 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Sofia-grad – Bulgarien) – Bulgarska energiyna borsya AD (BEB) mot Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR) (Begäran om förhandsavgörande — Artiklarna 101 och 102 FEUF — Direktiv 2009/72/EG — Artiklarna 9, 10, 13 och 14 — Förordning (EU) nr 714/2009 — Artikel 3 — Förordning (EU) nr 1227/2011 — Artikel 2 led 3 — Förordning (EU) 2015/1222 — Artikel 1.3 — Certifiering och utseende av en oberoende systemansvarig för överföring — Begränsning av antalet licensinnehavare för elöverföring på det nationella territoriet) .	10
2017/C 437/14	Mål C-407/16: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 26 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa – Lettland) – "Aqua Pro" SIA mot Valsts ieņēmumu dienests (Begäran om förhandsavgörande — Tullunion — Gemenskapens tullkodex — Artikel 220.1 och 220.2 b — Uppbörd av import- och exporttullar i efterhand — Begreppet "bokföring av importtullar" — Beslut av den behöriga tullmyndigheten — Tidsfrist för att ge in en ansökan om återbetalning eller eftergift — Skyldighet att vidarebefordra ärendet till Europeiska kommissionen — Bevisning i ett fall där talan har väckts mot ett beslut av den behöriga tullmyndigheten i importmedlemsstaten)	11
2017/C 437/15	Förenade målen C-454/16 P C-456/16 P och C-458/16 P P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 26 oktober 2017 – Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P) mot kommissionen (Överklagande — Förordning (EG) nr 1/2003 — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den europeiska marknaden för stål för spännarmering — Överträdelse av artikel 101 FEUF — Böter — 2006 års riktlinjer för beräkning av böter — Punkt 35 — Betalningsförmåga — Ny ansökan om nedsättning av böterna på grund av avsaknad av betalningsförmåga — Avslagsskrivelse — Talan mot denna skrivelse — Upptagande till prövning)	13
2017/C 437/16	Förenade målen C-457/16 P och C-459/16 P–C-461/16 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 26 oktober 2017 – Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P) mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Förordning (EG) nr 1/2003 — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Europeiska marknaden för stål för spännarmering — Överträdelse av artikel 101 FEUF — Fråga huruvida ansvaret för ett dotterbolags överträdelse kan åläggas dess moderbolag — Begreppet "företag" — Indicier på att det föreligger en ekonomisk enhet — Presumtion om utövande av ett bestämmande inflytande — Företagsöverlåtelse — Bötesbelopp — Betalningsförmåga — Villkor — Respekt för rätten till försvar)	13
2017/C 437/17	Mål C-534/16: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 26 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovakien) – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky mot BB construct s. r. o. (Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Inskrivning i mervärdesskatteregistret — Nationell lagstiftning som föreskriver ställande av säkerhet — Bekämpning av skattebedrägeri — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Näringsfrihet — Principen om icke-diskriminering — Principen ne bis in idem — Principen om förbud mot retroaktiv tillämpning)	14
2017/C 437/18	Mål C-505/17 P: Överklagande ingett den 18 augusti 2017 av Groupe Léa Nature av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 8 juni 2017 i mål T-341/13, Groupe Léa Nature mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet	15
2017/C 437/19	Mål C-548/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21 september 2017 – Finanzamt Goslar mot baumgarten sports & more GmbH	16
2017/C 437/20	Mål C-552/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21 september 2017 – Alpenchalets Resorts GmbH mot Finanzamt München Abteilung Körperschaften	16
2017/C 437/21	Mål C-558/17 P: Överklagande ingett den 22 september 2017 av OZ av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 13 juli 2017 i mål T-607/16, OZ mot Europeiska investeringsbanken	17
2017/C 437/22	Mål C-562/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Nacional (Spanien) den 25 september 2017 – Nestrade S.A. mot Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) och Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)	19
2017/C 437/23	Mål C-575/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 28 september 2017 – Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA mot Ministre de l'Action et des Comptes publics	19

2017/C 437/24	Mål C-590/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 12 oktober 2017 – Henri Pouvin och Marie Dijoux/Electricité de France (EDF)	20
2017/C 437/25	Mål C-595/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 16 oktober 2017 – Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL mot MJA, i egenskap av förvaltare av konkursboet efter eBizcuss.com (eBizcuss)	21
2017/C 437/26	Mål C-596/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 16 oktober 2017 – Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS mot Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé	22
2017/C 437/27	Mål C-600/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Giudice di pace di Roma (Italien) den 16 oktober 2017 – Pina Cipollone mot Ministero della Giustizia	22
2017/C 437/28	Mål C-602/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de première instance de Liège (Belgien) den 19 oktober 2017 – Benoît Sauvage, Kristel Lejeune mot État belge	23
2017/C 437/29	Mål C-603/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court of the United Kingdom den 20 oktober 2017 – Peter Bosworth, Colin Hurley mot Arcadia Petroleum Limited m.fl.	24

Tribunalen

2017/C 437/30	Mål T-627/15: Tribunalens dom av den 7 november 2017 – Frame mot EUIPO – Bianca-Moden (BIANCALUNA) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket BIANCALUNA — Äldre nationellt figurmärke bianca — Processekonomi — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Likadana varor — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	26
2017/C 437/31	Mål T-628/15: Tribunalens dom av den 7 november 2017 – Frame mot EUIPO – Bianca-Moden (Biancaluna) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Biancaluna – Avslag — Äldre nationellt figurmärke bianca — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling föreligger inte — Varuslagslikhet — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (sedermera artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))	26
2017/C 437/32	Mål T-42/16: Tribunalens dom av den 8 november 2017 – De Nicola mot rådet och Europeiska unionens domstol (Utomobligatoriskt skadestånd — Personalmål — EIB:s anställda — Direktiv avseende laserterapi — Artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna — Rimlig tidsfrist — Rätten till en rättvis rättegång har ej iakttagits — Materiell skada — Ideell skada — Sökandens yrkanden i ett mål vid personaldomstolen — Delvis återförvisning av målet till tribunalen)	27
2017/C 437/33	Mål T-99/16: Tribunalens dom av den 8 november 2017 – De Nicola mot Europeiska unionens domstol (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Personalmål — EIB:s personal — Mobbning — Åsidosättande av reglerna om en rättvis rättegång — Artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna — Rimlig tid — Ersättningsyrkanden som framställts inom ramen för ett pågående mål vid personaldomstolen — Delvis hänskjutande av målet till tribunalen)	28

2017/C 437/34	Mål T-144/16: Tribunalens dom av den 7 november 2017 – Mundipharma mot EUIPO – Multipharma (MULTIPHARMA) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om EU-ordmärket MULTIPHARMA — Äldre EU-ordmärket MUNDIPHARMA — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	29
2017/C 437/35	Mål T-754/16: Tribunalens dom av den 8 november 2017 – Oakley mot EUIPO – Xuebo Ye (Återgivning av en ellipsformad silhuett) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ett figurmärke som återger en ellipsformad silhuett — Äldre EU-figurmärke som återger en ellips — Relativa registreringshinder — Artikel 8.1 b och 8.5 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b och 8.5 i förordning (EU)2017/1001))	29
2017/C 437/36	Mål T-776/16: Tribunalens dom av den 8 november 2017 – Isocell mot EUIPO – iCell (iCell.) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket iCell. — Det äldre EU-ordmärket Isocell, det äldre internationella ordmärket Isocell och de äldre internationella och nationella ordmärkena ISOCELL — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) nr 2017/1001))	30
2017/C 437/37	Mål T-777/16: Tribunalens dom av den 8 november 2017 – Isocell mot EUIPO – iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket iCell. Insulation Technology Made in Sweden — Det äldre EU-ordmärket Isocell, det äldre internationella ordmärket Isocell och de äldre internationella och nationella ordmärkena ISOCELL — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) nr 2017/1001))	31
2017/C 437/38	Mål T-80/17: Tribunalens dom av den 8 november 2017 – Steiniger mot EUIPO – ista Deutschland (IST) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket IST — Äldre EU-figurmärke ISTA — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Omsättningskrets — Varu- och tjänsteslagslikhet — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))	31
2017/C 437/39	Mål T-623/17: Talan väckt den 11 september 2017 – Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija mot SRB	32
2017/C 437/40	Mål T-657/17: Överklagande ingett den 27 september 2017 – Anabi Blanga mot EUIPO – Polo/Lauren (HPC POLO)	33
2017/C 437/41	Mål T-667/17: Talan väckt den 21 september 2017 – Alkarim for Trade and Industry mot rådet	33
2017/C 437/42	Mål T-698/17: Överklagande ingett den 11 oktober 2017 – MAN Truck & Bus mot EUIPO – Halla Holdings (MANDO)	35
2017/C 437/43	Mål T-703/17: Överklagande ingett den 12 oktober 2017 – Cypem mot EUIPO – Papouis Dairies (Papouis Halloumi)	35
2017/C 437/44	Mål T-708/17: Talan väckt den 12 oktober 2017 – OPS Újpest mot kommissionen	36
2017/C 437/45	Mål T-709/17: Talan väckt den 13 oktober 2017 – M-Sansz mot kommissionen	37
2017/C 437/46	Mål T-710/17: Talan väckt den 13 oktober 2017 – Lux-Rehab Non-Profit mot kommissionen	38

2017/C 437/47	Mål T-712/17: Överklagande ingett den 9 oktober 2017 – Ntolas mot EUIPO – General Nutrition Investment (GN Laboratories)	40
2017/C 437/48	Mål T-713/17: Talan väckt den 14 oktober 2017 – Motex mot kommissionen	40
2017/C 437/49	Mål T-714/17: Talan väckt den 10 oktober 2017 – Aeris Invest mot SRB	42
2017/C 437/50	Mål T-97/17: Tribunalens beslut av den 25 oktober 2017 – Franmax mot EUIPO – R. Seelig & Hille (her-bea)	42

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2017/C 437/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 424, 11.12.2017

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 412, 4.12.2017

EUT C 402, 27.11.2017

EUT C 392, 20.11.2017

EUT C 382, 13.11.2017

EUT C 374, 6.11.2017

EUT C 369, 30.10.2017

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 25 oktober 2017 – Europeiska kommissionen mot Europeiska unionens råd

(Mål C-389/15) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Rådets beslut om bemyndigande att inleda förhandlingar om en reviderad Lissabonöverenskommelse om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar — Artikel 3.1 FEUF — Unionens exklusiva befogenhet — Gemensam handelspolitik — Artikel 207.1 FEUF — Handelsrelaterade aspekter av immateriella rättigheter)

(2017/C 437/02)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castillo de la Torre, J. Guillem Carrau, B. Hartmann, A. Lewis och M. Kocjan)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Europaparlamentet (ombud: J. Etienne, A. Neergaard och R. Passos)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Balta och F. Florindo Gijón)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Tjeckien (ombud: M. Hedvábná och K. Najmanová, M. Smolek och J. Vlácil), Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze och J. Techert), Republiken Grekland (ombud: M. Tassopoulou), Konungariket Spanien (ombud: M. A. Sampol Pucurull), Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues, D. Colas, F. Fize, B. Fodda och D. Segoin), Republiken Italien (ombud: G. Palmieri, biträdd av S. Fiorentino, avvocato dello Stato), Ungern (ombud: M. Bóra, M. Z. Fehér och G. Koós), Konungariket Nederländerna (ombud: M. Bulterman, M. Gijzen och B. Koopman), Republiken Österrike (ombud: C. Pesendorfer), Republiken Portugal (ombud: M. Figueiredo, L. Inez Fernandes och M. L. Duarte), Republiken Slovakien (ombud: M. Kianička), Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: C. Brodie och D. Robertson)

Domslut

- 1) Rådets beslut 8512/15 av den 7 maj 2015 om bemyndigande att inleda förhandlingar om en reviderad Lissabonöverenskommelse om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar i den del som angår frågor som omfattas av Europeiska unionens befogenhet, ogiltigförklaras.
- 2) Verkningarna av beslut 8512/15 ska bestå till dess att ett beslut från Europeiska unionens råd grundat på artiklarna 207 och 218 FEUF – inom en skälig tid som inte får vara längre än sex månader från det att förevarande dom avkunnas – träder i kraft.
- 3) Europeiska unionens råd ska ersätta rättegångskostnaderna.

- 4) Republiken Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Ungern, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Portugal, Republiken Slovakien, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland samt Europaparlamentet ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 311, 21.9.2015.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 25 oktober 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-467/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Statligt stöd — Stöd som Republiken Italien har beviljat mjölkproducenter — Stödordning avseende återbetalning av mjölkavgifter — Villkorligt beslut — Beslut antaget av Europeiska unions råd med stöd av artikel 108.2 tredje stycket FEUF — Förordning (EG) nr 659/1999 — Artikel 1 b och c — Befintligt stöd — Nytt stöd — Begrepp — Ändring av ett befintligt stöd med åsidosättande av ett villkor som säkerställer stödets förenlighet med den inre marknaden)

(2017/C 437/03)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: V. Di Bucci och P. Němečková)

Övrig part i målet: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri, biträdd av S. Fiorentino och P. Grasso, avvocati dello Stato)

Domslut

- 1) Punkterna 1, 2 och 4 i domslutet i Europeiska unionens tribunals dom av den 24 juni 2015, Italien/kommissionen (T-527/13, EU:T:2015:429), upphävs.
- 2) Den talan som Republiken Italien väckt vid Europeiska unionens tribunal i mål T-527/13 ogillas.
- 3) Republiken Italien ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för kommissionen i förfarandena vid tribunalen som domstolen.

⁽¹⁾ EUT C 406, 7.12.2015.

Domstolens dom (fjärde avdelningen avdelningen) av den 25 oktober 2017 – Republiken Slovakien mot Europeiska kommissionen

(Förenade målen C-593/15 P och C-594/15 P P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Europeiska unionens egna medel — Beslut 2007/436/EG — Medlemsstaternas ekonomiska ansvar — Förlust av vissa importtullar — Skyldighet att betala Europeiska kommissionen ett belopp motsvarande förlusten — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till prövning — Skrivelse från Europeiska kommissionen — Begreppet ”rättsakt mot vilken talan kan väckas”)

(2017/C 437/04)

Rättegångsspråk: slovakiska

Parter

Klagande: Republiken Slovakien (ombud: B. Ricziová)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: A. Caeiros, A. Tokár, G.-D. Balan och Z. Malúšková)

Parter som har intervenerat till stöd för klaganden: Republiken Tjeckien (ombud: M. Smolek, J. Vlácil och T. Müller), Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze och K. Stranz), Rumänien (ombud: R.-H. Radu, M. Chicu och A. Wellman)

Domslut

- 1) Överklagandena ogillas.
- 2) Republiken Slovakien ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
- 3) Republiken Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland och Rumänien ska bära sina egna rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 27, 25.1.2016.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 25 oktober 2017 – Rumänien mot Europeiska kommissionen

(Mål C-599/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Europeiska unionens egna medel — Beslut 2007/436/EG — Medlemsstaternas ekonomiska ansvar — Förlust av vissa importtullar — Skyldighet att betala Europeiska kommissionen ett belopp motsvarande förlusten — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till prövning — Skrivelse från Europeiska kommissionen — Begreppet ”rättsakt mot vilken talan kan väckas”)

(2017/C 437/05)

Rättegångsspråk: rumänska

Parter

Klagande: Rumänien (ombud: R. H. Radu, M. Chicu och A. Wellman)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: G.-D. Balan, A. Caeiros, A. Tokár och Z. Malůšková)

Parter som har intervenerat till stöd för klaganden: Republiken Tjeckien (ombud: M. Smolek, J. Vlácil och T. Müller), Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze och K. Stranz), Republiken Slovakien (ombud: B. Ricziová)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Rumänien ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
- 3) Republiken Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Slovakien ska bära sina egna rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 38, 1.2.2016.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 oktober 2017 – Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS mot Europeiska kemikaliemyndigheten, Konungariket Nederländerna, Europeiska kommissionen

(Mål C-650/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Förordning (EG) nr 1907/2006 (REACH) — Artikel 57 — Ämnen som inger mycket stora betänkligheter — Identifiering — Artikel 2.8 b — Undantag — Artikel 3 led 15 — Begreppet intermediär — Akrylamid)

(2017/C 437/06)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS (ombud: E. Mullier och R. Cana, avocats, D. Abrahams, Barrister)

Övriga parter i målet: Europeiska kemikaliemyndigheten (ombud: M. Heikkilä och M. W. Broere biträdda av J. Stuyck och S. Raes, advocaten), Konungariket Nederländerna (ombud: M. Bulterman och B. Koopman), Europeiska kommissionen (ombud: K. Talabér-Ritz, E. Manhaeve, K. Mifsud-Bonnici och D. Kukovec)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) och SNF SAS ska bära sina rättegångskostnader och ersätta rättegångskostnaderna för Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa).
- 3) Konungariket Nederländerna och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 48, 8.2.2016.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 25 oktober 2017 – Europeiska kommissionen mot Europeiska unionens råd

(Mål C-687/15) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Europeiska unionens råds slutsatser om Internationella teleunionens världsradiokonferens 2015 — Artikel 218.9 FEUF — Avvikelse från den föreskrivna rättsliga formen — Rättslig grund har ej angetts)

(2017/C 437/07)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Nicolae och F. Erlbacher)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: I. Šulce, J.-P. Hix och O. Segnana)

Part som intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Tjeckien (ombud: M. Smolek, J. Vlácil och M. Hedvábná), Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze och K. Stranz), Republiken Frankrike (ombud: F. Fize, G. de Bergues, B. Fodda och D. Colas), Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: C. Brodie, M. Holt och D. Robertson, biträdda av J. Holmes, barrister)

Domslut

- 1) Europeiska unionens råds slutsatser om Internationella teleunionens (ITU) världsradiokonferens 2015 (WRC-15), vilka antogs vid det 3419:e rådsötet i Luxemburg den 26 oktober 2015, ogiltigförklaras.
- 2) Europeiska unionens råd ska ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Republiken Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Frankrike och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina kostnader.

⁽¹⁾ EUT C 68, 22.2.2016.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 26 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgien) – Argenta Spaarbank NV mot Belgische Staat

(Mål C-39/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Bolagsskatt — Direktiv 90/435/EEG — Artiklarna 1.2 och 4.2 — Moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater — Gemensamt beskattningssystem — Möjlighet till avdrag från moderbolagets beskattningsbara vinst — Nationella bestämmelser som syftar till att undanröja dubbelbeskattningen av vinst som delas ut av dotterbolagen — Förekomsten av ett samband mellan låneräntan och finansieringen av det innehav som gav upphov till utdelningen beaktas inte)

(2017/C 437/08)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Argenta Spaarbank NV

Motpart: Belgische Staat

Domslut

- 1) Artikel 4.2 i rådets direktiv 90/435/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater utgör hinder mot en nationell bestämmelse, såsom artikel 198.10 i 1992 års lag om inkomstskatt, vilken samordnats genom kunglig förordning av den 10 april 1992 och bekräftats genom lag av den 12 juni 1992, sådana de genomförts genom kunglig förordning om genomförande av 1992 års lag om inkomstskatt, enligt vilken den ränta som ett moderbolag betalar på ett lån inte får dras av från dess beskattningsbara vinst upp till ett belopp som motsvarar utdelning – vilken också är skattemässigt avdragsgill – från moderbolagets aktieinnehav i dotterbolag som innehafts i mindre än ett år, trots att räntan inte hänförs till finansieringen av sådana innehav.

- 2) Artikel 1.2 i direktiv 90/435 ska tolkas så, att den inte tillåter medlemsstaterna att tillämpa en sådan nationell bestämmelse som artikel 198.10 i 1992 års lag om inkomstskatt, vilken samordnats genom kunglig förordning av den 10 april 1992 och bekräftats genom lag av den 12 juni 1992, i den mån som den går utöver vad som är nödvändigt för att förhindra bedrägerier och missbruk.

⁽¹⁾ EUT C 136, 18.4.2016.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Förenade kungariket – The English Bridge Union Limited mot Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Mål C-90/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Tillhandahållande av tjänster som har ett nära samband med utövande av idrott undantas från mervärdesskatteplikt — Begreppet "idrott" — Verksamhet som utmärks av ett fysiskt element — Duplikatbridge)

(2017/C 437/09)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: The English Bridge Union Limited

Motpart: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Domslut

Artikel 132.1 m i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att en verksamhet, såsom duplikatbridge, som utmärks av ett fysiskt element som förefaller försumbart, inte omfattas av begreppet "idrott" i den mening som avses i nämnda bestämmelse.

⁽¹⁾ EUT C 145, 25.4.2016.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 25 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Najwyższy – Polen) – förfarande som inlemts av POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., i likvidation

(Mål C-106/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Etableringsfrihet — Gränsöverskridande ombildning av ett bolag — Flyttning av ett bolags stadgeenliga säte till en annan medlemsstat utan att det faktiska sätet flyttas — Strykning ur handelsregistret nekas — Nationell lagstiftning enligt vilken ett villkor för att stryka bolaget ur handelsregistret är att bolaget först upplöses efter likvidation — Tillämpningsområde för etableringsfriheten — Inskränkning av etableringsfriheten — Skydd av borgenärens, minoritetsägares och anställdas intressen — Bekämpning av förfaranden som innebär missbruk)

(2017/C 437/10)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Part i målet vid den nationella domstolen

POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., i likvidation

Domslut

- 1) Artiklarna 49 FEUF och 54 FEUF ska tolkas så, att etableringsfriheten omfattar en flytt av det stadgeenliga sätet för ett bolag, som bildats enligt rätten i en medlemsstat, till en annan medlemsstat, i syfte att, i enlighet med de villkor som uppställs i lagstiftningen i denna andra medlemsstat, omvandla bolaget till ett bolag som omfattas av rätten i den andra medlemsstaten, utan att bolagets faktiska säte flyttas.
- 2) Artiklarna 49 FEUF och 54 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning som ställer upp likvidation av bolaget som villkor för att ett bolag som bildats enligt rätten i den medlemsstaten ska få flytta det stadgeenliga sätet till en annan medlemsstat i syfte att omvandla bolaget till ett bolag som omfattas av rätten i den andra medlemsstaten i enlighet med de villkor som uppställs i den andra medlemsstatens lagstiftning.

⁽¹⁾ EUT C 211, 13.6.2016

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 26 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Kehl – Tyskland) – brottmål mot I

(Mål C-195/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Transport — Körkort — Direktiv 2006/126/EG — Artikel 2.1 — Ömsesidigt erkännande av körkort — Begreppet ”körkort” — Certificat d’examen du permis de conduire (intyg om godkänt körkortsprov) (CEPC) som, innan det att ett slutgiltigt körkort utfärdas, ger innehavaren rätt att köra i den medlemsstat som utfärdat intyget — Situation i vilken innehavaren av CEPC:t kör ett fordon i en annan medlemsstat — Skyldighet att erkänna CEPC:t — Påföljder som påförts innehavaren av CEPC:t för att ha framfört ett fordon utanför den medlemsstat som utfärdat detta intyg — Proportionalitet)

(2017/C 437/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Kehl

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

I

Ytterligare deltagare i rättegången: Staatsanwaltschaft Offenburg

Domslut

- 1) Artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/126/EG av den 20 december 2006 om körkort, och artiklarna 18, 21, 45, 49 och 56 FEUF ska tolkas så, att de inte utgör hinder mot en medlemsstats lagstiftning enligt vilken denna medlemsstat kan vägra att erkänna ett intyg som utfärdats i en annan medlemsstat och som visar att innehavaren har rätt att köra, när detta intyg inte uppfyller kraven för den körkortsmodell som föreskrivs i detta direktiv, även för det fall att innehavaren av intyget uppfyller villkoren i detta direktiv för utfärdande av ett körkort.

- 2) Artikel 2.1 i direktiv 2006/126, och artiklarna 18, 21, 45, 49 och 56 FEUF, ska tolkas så, att de inte utgör hinder mot en medlemsstats lagstiftning som föreskriver en straffrättslig eller administrativ påföljd för en person som, trots att vederbörande uppfyller villkoren i detta direktiv för att erhålla ett körkort, framför ett motorfordon på denna medlemsstats territorium utan att inneha ett körkort som uppfyller kraven för den körkortsmodell som föreskrivs i nämnda direktiv och som, i avvaktan på att ett sådant körkort ska utfärdas av en annan medlemsstat, enbart kan visa sin rätt att köra, vilken erhållits i denna andra medlemsstat, genom ett tillfälligt och geografiskt begränsat intyg som utfärdats av denna andra medlemsstat. Det ankommer i detta avseende på den hänskjutande domstolen att inom ramen för sin bedömning av hur allvarlig den berörda personens överträdelse är och hur sträng den påföljd som ska påföras är, såsom en eventuell förmildrande omständighet, ta hänsyn till att den berörda personen erhållit rätten att köra i en annan medlemsstat, en rätt som intygats genom ett intyg som utfärdats av nämnda medlemsstat och som i princip, på den berördes begäran, kommer att bytas ut före utgången av intygets giltighetstid mot ett körkort som uppfyller kraven på den körkortsmodell som föreskrivs i direktiv 2006/126. Denna domstol ska inom ramen för sin prövning också avgöra vilken konkret fara den berörda personen utgjorde för den inhemska trafiksäkerheten.

⁽¹⁾ EUT C 260, 18.7.2016

**Domstolens dom (stora avdelningen) av den 25 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från
Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – Majid Shiri, även kallad Madzhdi Shiri**

(Mål C-201/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EU) nr 604/2013 — Avgörande av vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare har lämnat in i någon medlemsstat — Artikel 27 — Rättsmedel — Domstolsprövningens omfattning — Artikel 29 — Tidsfrist inom vilken överföring ska verkställas — Överföring verkställs inte inom föreskriven tid — Den ansvariga medlemsstatens skyldigheter — Ansvarsövergång — Krav på att den ansvariga medlemsstaten har meddelat ett beslut)

(2017/C 437/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Majid Shiri, även kallad Madzhdi Shiri,

ytterligare deltagare i rättegången: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Domslut

- 1) Artikel 29.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat ska tolkas så, att den omständigheten att överföringen inte verkställs inom den tidsfrist på sex månader som föreskrivs i artikel 29.1 och 29.2 i denna förordning automatiskt medför att ansvaret övergår på den anmodande medlemsstaten, och att det för denna ansvarsövergång inte krävs att den ansvariga medlemsstaten förklarar att den inte vill överta eller återta den berörda personen.

- 2) Artikel 27.1 i förordning nr 604/2013, jämförd med skäl 19 i samma förordning, och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så, att den som ansöker om internationellt skydd ska ha tillgång till ett effektivt och snabbt rättsmedel som gör det möjligt för vederbörande att göra gällande att den i artikel 29.1 och 29.2 i nämnda förordning angivna tidsfristen på sex månader har löpt ut efter det att överföringsbeslutet meddelades. Den rätt att åberopa omständigheter som inträffat efter det att överföringsbeslutet meddelades, till stöd för ett överklagande av detta beslut, som en sådan sökande har enligt en sådan nationell lagstiftning som den som är aktuell i det nationella målet, innebär att denna skyldighet att föreskriva ett effektivt och snabbt rättsmedel är uppfyllt.

⁽¹⁾ EUT C 260, 18.7.2016.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 26 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Sofia-grad – Bulgarien) – Balgarska energiyna borsa AD (BEB) mot Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

(Mål C-347/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artiklarna 101 och 102 FEUF — Direktiv 2009/72/EG — Artiklarna 9, 10, 13 och 14 — Förordning (EU) nr 714/2009 — Artikel 3 — Förordning (EU) nr 1227/2011 — Artikel 2 led 3 — Förordning (EU) 2015/1222 — Artikel 1.3 — Certifiering och utseende av en oberoende systemansvarig för överföring — Begränsning av antalet licensinnehavare för elöverföring på det nationella territoriet)

(2017/C 437/13)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Balgarska energiyna borsa AD (BEB)

Motpart: Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

Domslut

Artiklarna 9, 10, 13 och 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG, artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003, artikel 2 led 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1227/2011 av den 25 oktober 2011 om integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi, jämförd med skäl 3 i samma förordning, och artikel 1.3 i kommissionens förordning (EU) 2015/1222 av den 24 juli 2015 om fastställande av riktlinjer för kapacitetstilldelning och hantering av överbelastning, utgör under sådana förhållanden som dem i det nationella målet inte hinder mot en nationell lagstiftning som begränsar antalet licensinnehavare för elöverföring på ett visst territorium.

⁽¹⁾ EUT C 326, 5.9.2016.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 26 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa – Lettland) – ”Aqua Pro” SIA mot Valsts ieņēmumu dienests

(Mål C-407/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Tullunion — Gemenskapens tullkodex — Artikel 220.1 och 220.2 b — Uppbörd av import- och exporttullar i efterhand — Begreppet ”bokföring av importtullar” — Beslut av den behöriga tullmyndigheten — Tidsfrist för att ge in en ansökan om återbetalning eller eftergift — Skyldighet att vidarebefordra ärendet till Europeiska kommissionen — Bevisning i ett fall där talan har väckts mot ett beslut av den behöriga tullmyndigheten i importmedlemsstaten)

(2017/C 437/14)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākā tiesa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ”Aqua Pro” SIA

Motpart: Valsts ieņēmumu dienests

Domslut

- 1) Artiklarna 217.1 och 220.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 av den 16 november 2000, ska tolkas på så sätt att vid uppbörd i efterhand ska det av myndigheterna fastställda tullbeloppet anses vara bokfört när tullmyndigheterna för in beloppet i räkenskaperna eller något annat likvärdigt medium, oberoende av att myndigheternas beslut om bokföringen eller om fastställande av skyldigheten att betala tull har överklagats i administrativ ordning eller till domstol.
- 2) Artikel 220.2 b samt artiklarna 236, 239 och 243 i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 2700/2000, ska tolkas på så sätt att i samband med ett överklagande i administrativ ordning eller till domstol – i den mening som avses i artikel 243 i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 2700/2000 – av ett beslut från den behöriga skattemyndigheten att bokföra ett importtullbelopp i efterhand och att ålägga importören att betala nämnda belopp, har importören rätt att åberopa berättigade förväntningar enligt artikel 220.2 b i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 2700/2000, i syfte att bestrida denna bokföring, oberoende av huruvida importören har gett in en ansökan om eftergift eller om återbetalning av importtullarna i enlighet med det förfarande som anges i artiklarna 236 och 239 i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 2700/2000.
- 3) Artikel 869 b i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2913/92, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1335/2003 av den 25 juli 2003, ska tolkas på så sätt att i avsaknad av ett beslut eller ett förfarande från Europeiska kommissionen i den mening som avses i artikel 871.2 i förordning nr 2454/93, i dess lydelse enligt förordning nr 1335/2003, får tullmyndigheterna – i en situation som den som är aktuell i det nationella målet – inte själva besluta att underlåta att bokföra obetalda tullar i efterhand på grund av att de anser att villkoren för att åberopa berättigade förväntningar enligt artikel 220.2 b i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 2700/2000, är uppfyllda, och att tullmyndigheterna är skyldiga att hänskjuta ärendet till kommissionen när de anser att kommissionen har begått ett misstag i den mening som avses i artikel 220.2 b i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 2700/2000, när omständigheterna i det nationella målet har samband med resultatet av en unionsundersökning i den mening som avses i artikel 871.1 i förordning nr 2454/93, i dess lydelse enligt förordning nr 1335/2003, eller när det i det målet aktuella tullbeloppet uppgår till minst 500 000 euro.

- 4) Artikel 220.2 b i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 2700/2000 av den 16 november 2000, ska tolkas på så sätt att upplysningar om hur exportstatens tullmyndigheter och exportören har agerat som förekommer i en rapport från Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) utgör bevisning som ska beaktas för att fastställa huruvida villkoren för att en importör ska kunna åberopa berättigade förväntningar enligt nämnda bestämmelse är uppfyllda. I den mån en sådan rapport, mot bakgrund av de upplysningar som den innehåller, visar sig vara otillräcklig för att fastställa huruvida dessa villkor är uppfyllda i alla avseenden, vilket det ankommer på den nationella domstolen att pröva, kan tullmyndigheterna emellertid komma att behöva lägga fram kompletterande bevisning i denna fråga, bland annat genom att göra efterhandskontroller.
- 5) Artikel 220.2 b i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 2700/2000, ska tolkas på så sätt att det ankommer på den hänskjutande domstolen att mot bakgrund av samtliga konkreta omständigheter i det nationella målet, och i synnerhet mot bakgrund av den bevisning som lagts fram av parterna i det målet, pröva huruvida villkoren för att en importör ska kunna åberopa berättigade förväntningar enligt nämnda bestämmelse är uppfyllda. Vid denna prövning har upplysningar som inhämtats vid en efterhandskontroll inte företräde framför upplysningar som förekommer i en rapport från Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).
- 6) Artikel 875 i förordning nr 2454/93, i dess lydelse enligt förordning nr 1335/2003, ska tolkas på så sätt att en medlemsstat är bunden – på av Europeiska kommissionen närmare angivna villkor – av de bedömningar som kommissionen har gjort i ett beslut fattat med stöd av artikel 873 i förordning nr 2454/93, i dess lydelse enligt förordning nr 1335/2003, som riktar sig till en annan medlemsstat, i fall med jämförbara faktiska och rättsliga omständigheter, vilket det ankommer på medlemsstatens myndigheter och domstolar att bedöma, varvid hänsyn ska tas till bland annat upplysningar om hur exportören eller exportstatens tullmyndigheter har agerat som förekommer i en rapport från Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) som ligger till grund för kommissionens beslut.
- 7) Artikel 220.2 b i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 2700/2000 och artikel 875 i förordning nr 2454/93, i dess lydelse enligt förordning nr 1335/2003, ska tolkas på så sätt att tullmyndigheterna får göra samtliga efterhandskontroller som de anser vara nödvändiga och använda upplysningar som framkommit vid dessa kontroller både för att kontrollera huruvida villkoren för att en importör ska kunna åberopa berättigade förväntningar enligt artikel 220.2 b i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 2700/2000, är uppfyllda och för att avgöra huruvida det i ett fall som de har att pröva föreligger faktiska och rättsliga omständigheter som är jämförbara – i den mening som avses i artikel 875 i förordning nr 2454/93, i dess lydelse enligt förordning nr 1335/2003 – med dem som föreligger i ett fall som varit föremål för ett beslut om att tullar inte ska bokföras vilket kommissionen fattat i enlighet med artikel 873 i förordning nr 2454/93, i dess lydelse enligt förordning nr 1335/2003.
- 8) Artikel 220.2 b i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 2700/2000, ska tolkas på så sätt att det förhållandet att en importör har importerat varor på grundval av ett distributionsavtal inte påverkar importörens möjlighet att åberopa skydd för berättigade förväntningar, vilket denna importör kan göra på samma villkor som en importör som har importerat varor genom att köpa dem direkt av exportören, det vill säga om tre kumulativa villkor är uppfyllda. För det första krävs att den omständigheten att importtullar inte har tagits ut beror på ett misstag från de behöriga myndigheternas sida. För det andra måste myndigheternas misstag vara av sådant slag att det inte rimligen kunde ha upptäckts av en i god tro handlande gäldenär. För det tredje måste gäldenären ha följt samtliga gällande bestämmelser vid sin tulldeklaration. I detta syfte ankommer det på importören att skydda sig mot risken för ett förfarande för uppbörd i efterhand, bland annat genom att vid distributionsavtalets ingående eller senare begära att den andra avtalsparten ska tillhandahålla samtliga bevis för att ursprungscertifikatet formulär A har utfärdats på ett korrekt sätt för varorna. Detta innebär att berättigade förväntningar enligt nämnda bestämmelse i synnerhet inte kan anses föreligga om importören, trots att denne har uppenbara skäl att betvivla att ett ursprungscertifikat formulär A är korrekt, har underlåtit att skaffa information från den andra avtalsparten om omständigheterna kring utfärdandet av detta certifikat för att fastställa huruvida det finns fog för nämnda tvivel.

(¹) EUT C 343, 19.9.2016

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 26 oktober 2017 – Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P) mot kommissionen

(Förenade målen C-454/16 P C-456/16 P och C-458/16 P P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Förordning (EG) nr 1/2003 — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den europeiska marknaden för stål för spännarmering — Överträdelse av artikel 101 FEUF — Böter — 2006 års riktlinjer för beräkning av böter — Punkt 35 — Betalningsförmåga — Ny ansökan om nedsättning av böterna på grund av avsaknad av betalningsförmåga — Avslagsskrivelse — Talan mot denna skrivelse — Upptagande till prövning)

(2017/C 437/15)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P) (ombud: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco och V. Romero Algarra, abogados)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castillo de la Torre och C. Urraca Caviedes)

Domslut

1) Överklagandena ogillas.

2) Global Steel Wire SA, Moreda-Riviere Trefilerías SA, Trefilerías Quijano SA och Trenzas y Cables de Acero PSC SL ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 392, 24.10.2016.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 26 oktober 2017 – Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P) mot Europeiska kommissionen

(Förenade målen C-457/16 P och C-459/16 P–C-461/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Förordning (EG) nr 1/2003 — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Europeiska marknaden för stål för spännarmering — Överträdelse av artikel 101 FEUF — Fråga huruvida ansvaret för ett dotterbolags överträdelse kan åläggas dess moderbolag — Begreppet ”företag” — Indicier på att det föreligger en ekonomisk enhet — Presumtion om utövande av ett bestämmande inflytande — Företagsöverlåtelse — Bötesbelopp — Betalningsförmåga — Villkor — Respekt för rätten till försvar)

(2017/C 437/16)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P) (ombud: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco och V. Romero Algarra, abogados)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castillo de la Torre och C. Urraca Caviedes, biträdda av L. Ortiz Blanco och A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Domslut

- 1) Överklagandena ogillas.
- 2) Global Steel Wire SA, Trenzas y Cables de Acero PSC SL, Trefilerías Quijano SA och Moreda-Riviere Trefilerías SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 392, 24.10.2016.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 26 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovakien) – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky mot BB construct s. r. o.

(Mål C-534/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Inskrivning i mervärdesskatteregistret — Nationell lagstiftning som föreskriver ställande av säkerhet — Bekämpning av skattebedrägeri — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Näringsfrihet — Principen om icke-diskriminering — Principen ne bis in idem — Principen om förbud mot retroaktiv tillämpning)

(2017/C 437/17)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Motpart: BB construct s. r. o.

Domslut

- 1) Artikel 273 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt och artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så att de inte utgör hinder för att skattemyndigheten, vid registreringen till mervärdesskatt av en beskattningsbar person, vars styrelseledamot tidigare var styrelseledamot eller delägare i en annan juridisk person som inte fullgjorde sina skattemässiga skyldigheter, ålägger den beskattningsbara personen att ställa en säkerhet på ett belopp som kan uppgå till 500 000 euro, förutsatt att den säkerhet som krävs av denna beskattningsbara person inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå syftena med artikel 273, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.
- 2) Likabehandlingsprincipen ska tolkas så att den inte hindrar en skattemyndighet från att kräva att en ny beskattningsbar person, vid registreringen till mervärdesskatt, ska ställa en sådan säkerhet på grund av denna persons koppling till en annan juridisk person som har skatteskulder.

⁽¹⁾ EUT C 22, 23.1.2017.

Överklagande ingett den 18 augusti 2017 av Groupe Léa Nature av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 8 juni 2017 i mål T-341/13, Groupe Léa Nature mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-505/17 P)

(2017/C 437/18)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Groupe Léa Nature (ombud: E. Baud, avocat)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Debonair Trading Internacional Lda

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som meddelades av tribunalen den 8 juni 2017,
- återförvisa målet till tribunalen, och
- förplikta Debonair att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden anför två grunder till stöd för överklagandet.

Den första grunden avser åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009, i det att fast rättspraxis avseende bedömningen av risken för förväxling mellan varumärken, har åsidosatts.

Klaganden anför härvidlag att tribunalen inte

- tillämpade relevanta kriterier vid fastställande av omsättningskretsen,
- gjorde en korrekt bedömning av likheterna mellankännetecknen,
- tillämpade relevanta kriterier för bedömningen av huruvida särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning föreligger på ett riktigt sätt,
- gjorde en helhetsbedömning av risken för förväxling.

Den andra grunden avser åsidosättande av artikel 8.5 i förordning nr 207/2009, i det att fast rättspraxis avseende användning till förfång för det äldre varumärkets renommé, har åsidosatts.

Klaganden anför härvidlag att tribunalen inte

- tillämpade samtliga villkor för att fastställa det äldre varumärkets renommé,
- gjorde en korrekt bedömning av likheterna mellankännetecknen,
- gjorde en korrekt analys av huruvida omsättningskretsen kunde urskilja ett samband mellan varumärkena,
- gjorde en riktig bedömning av huruvida användningen av varumärket var till förfång för det äldre varumärkets renommé.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21 september 2017 –
Finanzamt Goslar mot baumgarten sports & more GmbH**

(Mål C-548/17)

(2017/C 437/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Finanzamt Goslar

Motpart: baumgarten sports & more GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 63 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾, med hänsyn till att det ankommer på beskattningsbara personer att ombesörja skatteuppbörd åt statskassan, tolkas restriktivt på så sätt att det belopp som ska uppbäras för tillhandahållandet
 - a) ska ha förfallit till betalning, eller
 - b) att det åtminstone ska föreligga en ovillkorlig skyldighet att betala beloppet?
- 2) Om den första tolkningsfrågan ska besvaras nekande: Är den beskattningsbara personen skyldig att två år i förväg betala den skatt som ska erläggas på tillhandahållandet, om den beskattningsbara personen inte kan få (delvis) ersättning för sitt tillhandahållande förrän två år efter den beskattningsgrundande händelsen?
- 3) Om den andra tolkningsfrågan ska besvaras jakande: Har medlemsstaterna – med hänsyn till deras befogenheter enligt artikel 90.2 i direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt – rätt att utgå från att en justering enligt artikel 90.1 i direktiv 2006/112 ska göras redan för den beskattningsperiod då skatten blir utkrävbar, om den beskattningsbara personen inte kan ta emot det utestående beloppet förrän två år efter den beskattningsgrundande händelsen, på grund av att beloppet inte förfallit till betalning?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21 september 2017 –
Alpenchalets Resorts GmbH mot Finanzamt München Abteilung Körperschaften**

(Mål C-552/17)

(2017/C 437/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

Klagande: Alpenchalets Resorts GmbH

Motpart: Finanzamt München Abteilung Körperschaften

Tolkningsfrågor

1. Omfattas en tjänst som huvudsakligen består i överlämnande av en semesterbostad och där ytterligare tjänster bara ska anses utgöra sidotjänster till huvudtjänsten enligt EU-domstolens dom av den 12 november 1992, Van Ginkel (C-163/91, EU:C:1992:435), av den särskilda ordningen för resebyråer enligt artikel 306 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾?
2. Om den första frågan ska besvaras jakande: Kan denna tjänst, förutom av den särskilda ordningen för resebyråer enligt artikel 306 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, dessutom omfattas av de reducerade skattesatserna för tillhandahållande av semesterlogi i den mening som avses i artikel 98.2 i nämnda direktiv, jämförd med punkt 12 i bilaga III till direktivet?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

**Överklagande ingett den 22 september 2017 av OZ av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen)
meddelade den 13 juli 2017 i mål T-607/16, OZ mot Europeiska investeringsbanken**

(Mål C-558/17 P)

(2017/C 437/21)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: OZ (ombud: B. Maréchal, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska investeringsbanken (EIB)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara den överklagade domen i mål T-607/16 i dess helhet,
- ogiltigförklara beslutet som meddelades av EIB:s ordförande Dr. Werner Hoyer den 16 oktober 2015 i samband med utredningen om respekt för värdighet på arbetsplatsen som inletts efter det att OZ den 20 maj 2015 hade anmält sin överordnade F, och som utförts av utredningskommittén. Klaganden yrkar även att domstolen ska ogiltigförklara utredningskommitténs rapport av den 14 september 2015 i samband med OZ:s anmälan, i vilken vederbörandes anmälan avslogs och i vilken olämpliga rekommendationer inkluderades,
- förplikta EIB att ersätta sjukvårdskostnader till följd av de skador som OZ lidit och som hittills uppgår till i) 977 euro (inklusive mervärdesskatt) och ii) ett preliminärt belopp om 5 850 euro för framtida sjukvårdskostnader,
- förplikta EIB att utge ersättning för den ideella skada som lidits till ett belopp om 20 000 euro,
- förplikta EIB att ersätta advokatkostnaderna i detta förfarande, som uppgår till ett belopp om 35 100 euro (inklusive mervärdesskatt),
- förplikta EIB att ersätta rättegångskostnaderna för överklagandet och för förfarandet i tribunalen, och
- förplikta EIB att återuppta utredningen om respekt för värdighet på arbetsplatsen och/eller förplikta EIB:s ordförande att fatta ett nytt beslut.

Grunder och huvudargument

Klaganden yrkar att domstolen ska upphäva den dom som tribunalen meddelade den 13 juli 2017, OZ mot Europeiska investeringsbanken (mål T-607/16), genom vilken tribunalen ogillade talan om ogiltigförklaring av beslutet från EIB:s ordförande av den 16 oktober 2015 i samband med utredningen om respekt för värdighet på arbetsplatsen som inletts efter det att OZ den 20 maj 2015 hade anmält F för sexuella trakasserier, och som utförts av utredningskommittén. Klaganden yrkar även att domstolen ska upphäva utredningskommitténs rapport av den 14 september 2015 i samband med OZ:s anmälan av den 20 maj 2015 om respekt för värdighet på arbetsplatsen ("beslutet och rapporten i fråga").

Målet rör sexuella trakasserier som OZ påstår att överordnande F gjort sig skyldig till mellan 2011 och 2014 och som föranlett OZ att inleda en formell utredning om respekt för värdighet på arbetsplatsen den 20 maj 2015.

I enlighet med förfarandet i utredningen om respekt för värdighet på arbetsplatsen har en utredningskommitté utarbetat en rapport, av den 14 september 2014, på grundval av vilken Europeiska investeringsbankens ordförande fattat ett beslut den 16 oktober 2015.

Klaganden gör gällande att i) det har förekommit flera oegentligheter under utredningsprocessen, särskilt när det gäller överträdelser av OZ:s rätt till ett korrekt rättsförfarande och en rättvis rättegång (enligt artikel 6 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna) och att ii) såväl rapporten som beslutet innehåller flera uppgifter som inte bara är irrelevanta för hanteringen av OZ:s anmälan om sexuella trakasserier, vilka avser OZ:s privatliv och således bör tas bort, utan som också är irrelevanta och överskrider utredningens syfte.

Efter att förgäves ha försökt lösa tvisten i godo, framför allt genom att inleda ett förlikningsförfarande på grundval av artikel 41 i Europeiska investeringsbankens personalföreskrifter (vars misslyckande fastställdes den 22 april 2016), väckte OZ talan via advokaten Benoit Maréchal vid Europeiska unionens personaldomstol med yrkande om ogiltigförklaring av beslutet och rapporten.

Genom dom av den 13 juli 2017 ogillade tribunalen talan. Tribunalen ansåg att Europeiska investeringsbanken inte hade handlat rättstridigt gentemot OZ i samband med utredningen om sexuella trakasserier och ogillade skadeståndsyrkandet.

OZ inger detta överklagande på den grunden att tribunalen har åsidosatt unionsrätten och för att fastställa EIB:s ansvar.

- Första grunden: åsidosättande av förfarandet för utredningen om respekt för värdighet på arbetsplatsen samt av artikel 6 i Europakonventionen och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. OZ gör gällande att principen om ett korrekt rättsförfarande, en rättvis rättegång och ett rättvist förfarande enligt artikel 6 i Europakonventionen och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna åsidosattes under utredningen om trakasserier.
- Andra grunden: åsidosättande av artikel 8 i Europakonventionen och artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. OZ gör gällande att omständigheter och kommentarer som saknar relevans tagits med i EIB:s ordförandes rapport och beslut och att OZ:s rätt till respekt för privatlivet därmed åsidosatts.
- Tredje grunden: åsidosättande på grundval av rättsvägran eftersom tribunalen inte dömde utifrån de faktiska omständigheter och den rättsliga grund som lagts fram.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Nacional (Spanien) den 25 september 2017 –
Nestrade S.A. mot Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) och Tribunal Económico-
Administrativo Central (TEAC)**

(Mål C-562/17)

(2017/C 437/22)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Nacional

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Nestrade S.A.

Motpart: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) och Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Tolkningsfrågor

- 1) Kan domen Petroma (mål C-271/12)⁽¹⁾ nyanseras på så sätt att en återbetalning av mervärdesskatt på begäran av ett företag som inte är etablerat i unionen kan godtas, trots att den nationella skattemyndigheten redan har fattat ett beslut att avslå ansökan om återbetalning på grund av att företaget inte har svarat på en anmodan om information om registreringsnumret för mervärdesskatt, med beaktande av att myndigheten vid den tidpunkten hade tillgång till denna information, vilken klaganden hade tillhandhållit då denne hörsammade andra anmodanden?
- 2) För det fall fråga 1 ska besvaras nekande:

Ska en retroaktiv tillämpning av domen Senatex (mål C-518/14)⁽²⁾ anses kräva att ett myndighetsbeslut om avslag på ansökan om återbetalning av den aktuella mervärdesskatten ska ogiltigförklaras, med beaktande av att detta beslut endast fastställde ett tidigare lagakraftvunnet myndighetsbeslut om att neka återbetalning av mervärdesskatt, vilket fattats av AEAT med tillämpning av ett annat förfarande än det som föreskrivs i lagen för sådana fall och som dessutom åsidosatte rättigheterna för den som ansökt om återbetalning och berövade denne möjligheten att försvara sig?

⁽¹⁾ Dom av den 8 maj 2013, Petroma Transports m.fl., C-271/12, EU:C:2013:297.

⁽²⁾ Dom av den 15 september 2016, Senatex, C-518/14, EU:C:2016:691.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 28 september 2017 –
Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA mot Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Mål C-575/17)

(2017/C 437/23)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sofina SA, Rebelco SA och Sidro SA

Motpart: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Tolkningsfrågor

1. Ska artiklarna 56 och 58 EG, nu artiklarna 63 och 65 FEUF, tolkas så, att den likviditetsmässiga nackdel som uppkommer till följd av att källskatt innehålls på utdelning till bolag som uppvisar underskott och inte har hemvist i Frankrike, medan bolag med underskott som har hemvist i Frankrike inte beskattas med avseende på den utdelning som de erhåller förrän under det beskattningsår då de i förekommande fall åter uppvisar ett överskott, i sig utgör en sådan skillnad i behandling som innebär en begränsning av den fria rörligheten för kapital?
2. Är det, mot bakgrund av de krav som följer av artiklarna 56 och 58 EG, nu artiklarna 63 och 65 FEUF, möjligt att anse att den eventuella begränsning av den fria rörligheten för kapital som nämns i den föregående frågan är motiverad med hänvisning till behovet av att säkerställa en effektiv skatteuppbörd, i och med att bolag utan hemvist i Frankrike inte står under den franska skattemyndighetens kontroll, eller med hänvisning till behovet av att upprätthålla fördelningen av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna?
3. För den händelse att det omtvistade innehållandet av källskatt i princip kan godtas med hänsyn till den fria rörligheten för kapital:
 - Utgör de ovannämnda bestämmelserna hinder för innehållande av källskatt på utdelning från ett bolag med hemvist i Frankrike till ett bolag som uppvisar underskott och har hemvist i en annan medlemsstat i fall där det mottagande bolaget sedermera upphör med sin verksamhet utan att på nytt ha uppvisat överskott, när ett mottagande bolag med hemvist i Frankrike som hamnar i samma situation i praktiken inte beskattas med avseende på beloppet för den berörda utdelningen?
 - Ska de ovannämnda bestämmelserna tolkas så, att i fall där beskattningsregler innebär olika behandling av utdelning beroende på huruvida den utbetalas till personer med eller utan hemvist i ett land, ska det göras en jämförelse av den faktiska skattebördan som respektive person åläggs med anknytning till denna utdelning, varvid en begränsning av den fria rörligheten för kapital som beror på att dessa regler hindrar endast personer utan hemvist i landet från att dra av kostnader som har direkt samband med själva erhållandet av utdelningen skulle kunna anses vara motiverad med hänvisning till att den allmänna skattesats till vilken personer med hemvist i landet beskattas avseende ett senare beskattningsår skiljer sig från den skattesats som tillämpas vid innehållande av källskatt på utdelning till personer utan hemvist i landet, när denna skillnad mellan skattesatser kompenserar skillnaden i beskattningsunderlag såvitt avser beloppet för den betalda skatten?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 12 oktober 2017 –
Henri Pouvin och Marie Dijoux/Electricité de France (EDF)**

(Mål C-590/17)

(2017/C 437/24)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Henri Pouvin och Marie Dijoux

Motpart: Electricité de France (EDF)

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 2 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ⁽¹⁾, tolkas så, att ett bolag som EDF handlar i egenskap av näringsidkare när det beviljar en anställd ett bostadslån som ingår i en plan för att förenkla förvärv av bostad och som bara kan beviljas bolagets anställda?

2. Ska artikel 2 i direktivet tolkas så, att ett bolag som EDF handlar i egenskap av näringsidkare när det beviljar en anställds maka, som är solidarisk betalningsansvarig men inte anställd inom bolaget, ett bostadslån?
3. Ska artikel 2 i direktivet tolkas så, att en anställd hos ett bolag som EDF handlar i egenskap av konsument när denne beviljas ett sådant bostadslån från bolaget?
4. Ska artikel 2 i direktivet tolkas så, att makan till den anställde, som beviljas samma bostadslån men inte i egenskap av anställd i bolaget utan som solidariskt betalningsansvarig, handlar i egenskap av konsument?

⁽¹⁾ EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 16 oktober 2017 –
Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL mot MJA, i egenskap av förvaltare av
konkursboet efter eBizcuss.com (eBizcuss)**

(Mål C-595/17)

(2017/C 437/25)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL

Motpart: MJA, i egenskap av förvaltare av konkursboet efter eBizcuss.com (eBizcuss)

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 23 i förordning nr 44/2001 ⁽¹⁾ tolkas så, att en nationell domstol vid vilken en återförsäljare har väckt skadeståndstalan mot en leverantör med stöd av artikel 102 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt får tillämpa en prorogationsklausul i avtalet mellan parterna?
- 2) Om den första frågan besvaras jakande, ska artikel 23 i förordning nr 44/2001 tolkas så, att en nationell domstol vid vilken en återförsäljare har väckt skadeståndstalan mot en leverantör med stöd av artikel 102 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt får tillämpa en prorogationsklausul i avtalet mellan parterna, även i fall där denna klausul inte uttryckligen hänvisar till tvister om ansvar på grund av överträdelse av konkurrensrätten?
- 3) Ska artikel 23 i förordning nr 44/2001 tolkas så, att en nationell domstol vid vilken en återförsäljare har väckt skadeståndstalan mot en leverantör med stöd av artikel 102 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt får bortse från en prorogationsklausul i avtalet mellan parterna om ingen överträdelse av konkurrensrätten har konstaterats av någon nationell eller europeisk myndighet?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 16 oktober 2017 – Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS mot Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé

(Mål C-596/17)

(2017/C 437/26)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS

Motpart: Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé

Tolkningsfrågor

- 1) Ska direktiv 2015/64/EU av den 21 juni 2011 ⁽¹⁾ tolkas så att det med beaktande av de definitioner av tobaksvaror som anges i artiklarna 2-4 i direktivet även reglerar priset på förpackade tobaksvaror?
- 2) För det fall att ovannämnda fråga besvaras jakande, ska artikel 15 i direktivet av den 21 juni 2011, såvitt principen om fri prissättning av tobaksvaror fastställs därigenom, tolkas så, att den utgör hinder mot en bestämmelse om fastställande av priser på sådana varor per 1 000 enheter eller per 1 000 gram som innebär att tillverkarna av tobaksvaror förbjuds att anpassa sina priser beroende på eventuella skillnader i förpackningskostnaderna för dessa produkter?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2011/64/UE av den 21 juni om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror (EUT L 176, 2011, s. 24).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Giudice di pace di Roma (Italien) den 16 oktober 2017 – Pina Cipollone mot Ministero della Giustizia

(Mål C-600/17)

(2017/C 437/27)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Giudice di pace di Roma

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Pina Cipollone

Svarande: Ministero della Giustizia

Tolkningsfrågor

- 1) Omfattas den sökande fredsdomarens tjänsteutövning av begreppet "visstidsanställd" i den mening som avses i artikel 1.3 och artikel 7 i direktiv 2003/88 ⁽¹⁾, jämförda med klausul 2 i ramavtalet om visstidsarbete, som införts genom direktiv 1999/70 ⁽²⁾ och med artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?

- 2) Om fråga 1 ska besvaras jakande, kan, vid tillämpningen av klausul 4 i ramavtalet om visstidsarbete, som införts genom direktiv 1999/70, en ordinarie ledamot eller "yrkesdomare" betraktas som en, med en visstidsanställd fredsdomare, jämförbar tillsvidareanställd?
- 3) Om svaret på fråga 2 är jakande, ska skillnaden mellan de förfaranden som används vid rekryteringen av ordinarie ledamöter och de lagstadgade urvalsförfaranden som används vid rekryteringen av fredsdomare anses utgöra en objektiv grund i den mening som avses i klausul 4.1 och/eller 4.4 i ramavtalet om visstidsarbete, som införts genom direktiv 1999/70/EG, som – enligt gällande praxis i dom nr 13721/2017 från Corte di Cassazione a Sezioni unite och yttrande nr 464/2017 av den 8 april 2017 från Consiglio di Stato – motiverar att fredsdomare, såsom i den visstidsanställda sökandens fall, inte omfattas av samma anställningsvillkor som jämförbara tillsvidareanställda ordinarie ledamöter, och som även motiverar underlåtenheten att tillämpa preventiva och straffrättsliga åtgärder mot missbruk av användandet av visstidsanställningskontrakt i den mening som avses i klausul 5 i nämnda ramavtal, som införts genom direktiv 1999/70/EG, och i den mening som avses i de nationella införlivandebestämmelserna, med beaktande av att det saknas en grundläggande rättsprincip i den italienska rättsordningen, ens på konstitutionell nivå, som kan rättfärdiga antingen särbehandlingen i fråga om anställningsvillkoren eller det absoluta förbudet mot att omvandla fredsdomarens anställning till en tillsvidareanställning, och även med hänvisning till den tidigare nationella bestämmelsen (lag nr 217/1974) som redan föreskrev att anställningsvillkoren skulle utjämnas i förhållande till ordinarie domare) och fredsdomarnas visstidsanställningar gradvis stabiliseras?
- 4) Strider, under alla omständigheter, i en sådan situation som avses i det nationella målet den verksamhet som en fredsdomare utövar mot artikel 47.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och det EU-rättsliga begreppet om en oberoende och opartisk domstol, när fredsdomaren har ett teoretiskt intresse av en viss utgång i målet till förmån för sökanden som på heltid fullgör exakt samma domstolsfunktioner, och kan träda i stället för en domstol som i Italien är behörig att pröva arbetsrättsliga mål i allmänhet eller mål rörande ordinarie domare, på grund av den högsta nationella rättsinstansens – Corte di cassazione, Sezioni unite – vägran att säkerställa ett rättsligt skydd av de rättigheter som görs gällande och som skyddas enligt unionsrätten, eftersom behörig domstol (Tribunale del lavoro) eller Tribunale amministrativo regionale, på begäran, kan bli skyldig att avsäga sig sin behörighet, trots att rättigheterna ifråga – såsom i det nationella målet avseende betald semester – följer av unionsrätten som är tvingande och har företräde framför nationell rätt, och, för det fall EU-domstolen finner att artikel 47 i stadgan har åsidosatts, vilka är de nationella åtgärder som kan vidtas i syfte att förhindra att detta brott mot unionens primärrätt leder till att de grundläggande rättigheter som unionsrätten garanterar fullständigt förnekas enligt nationell rätt på området?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, 2003, s. 9).

⁽²⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, 1999, s. 43).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de première instance de Liège (Belgien) den 19 oktober 2017 – Benoît Sauvage, Kristel Lejeune mot État belge

(Mål C-602/17)

(2017/C 437/28)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de première instance de Liège

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Benoît Sauvage, Kristel Lejeune

Motpart: État belge

Tolkningsfrågor

Strider artikel 15.1 i avtalet av den 17 september 1970 mellan Belgien och Luxemburg om undvikande av dubbelbeskattning – vilken har tolkats så, att den dels medger att källstatens beskattningsrätt avseende ersättning till en anställd som har hemvist i Belgien och arbetar för en luxemburgsk arbetsgivare inskränks till att endast avse den del av arbetet som utförs i Luxemburg, dels medger att hemviststaten tillerkänns beskattningsrätt avseende övrig ersättning för arbete som har utförts utanför Luxemburg, dels kräver att den anställde dagligen och varaktigt ska befinna sig fysiskt vid sin arbetsgivares säte trots att det efter en flexibel domstolsprövning baserad på objektiva och kontrollerbara omständigheter är ostridigt att han eller hon regelbundet beger sig till nämnda säte, dels kräver att domstolarna ska bedöma huruvida och i vilken omfattning arbete varje enskild dag har utförts på den ena eller andra platsen, så att en andel av 220 arbetsdagar kan fastställas – mot artikel 45 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt i så måtto att den utgör ett hinder av skatterättslig art som kan avskräcka från gränsöverskridande verksamhet, och strider den mot den allmänna rättssäkerhetsprincipen i så måtto att den inte föreskriver en stabil och säker ordning enligt vilken undantag från skatteplikt gäller för all ersättning som uppbärs av en person som har hemvist i Belgien och är anställd av en arbetsgivare vars faktiska ledning finns i Luxemburg, utan i stället utsätter en sådan person för risken att vederbörandes inkomster helt eller delvis ska dubbelbeskattas och innebär att en sådan person är underkastad en oförutsebar och fullständigt rättsosäker ordning?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court of the United Kingdom den 20 oktober 2017 – Peter Bosworth, Colin Hurley mot Arcadia Petroleum Limited m.fl.

(Mål C-603/17)

(2017/C 437/29)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Peter Bosworth, Colin Hurley

Motparter: Arcadia Petroleum Limited m.fl.

Tolkningsfrågor

1. Vad är det korrekta testet för att avgöra om en talan som väckts av en arbetsgivare mot en arbetstagare eller tidigare arbetstagare (nedan kallad en arbetstagare) utgör en talan som "avser" anställningsavtalet i den mening som avses i avsnitt 5 (artiklarna 18–21) i Luganokonventionen?
 - 1) Räcker det för att en talan som väckts av en arbetsgivare mot en arbetstagare ska omfattas av artiklarna 18–21 i konventionen att arbetsgivaren också kunde ha gjort gällande att det klandrade agerandet utgjorde avtalsbrott mot anställningsavtalet – även om den talan som faktiskt väckts inte grundar sig på, angriper eller gör gällande något brott mot det avtalet utan (exempelvis) har väckts med stöd av en eller flera av de grunder som anges i punkterna 26 och 27 ovan?
 - 2) Är, alternativt, det korrekta testet att en talan som väckts av en arbetsgivare omfattas av artikel 18–21 i konventionen bara om den skyldighet som ligger till grund för talan är en skyldighet enligt anställningsavtalet? Om detta är det korrekta testet, följer det då att en talan som grundar sig enbart på åsidosättande av en skyldighet som uppkom fristående från anställningsavtalet (och, för det fall det är relevant, inte är en skyldighet som arbetstagaren frivilligt samtyckt till) inte omfattas av avsnitt 5 i konventionen?
 - 3) Om inget av de ovanstående alternativen är det korrekta testet, vad är då det korrekta testet?

2. Om ett bolag och en fysisk person ingår ett "avtal" (i den mening som avses i artikel 5.1 i konventionen), i vilken utsträckning måste det då föreligga ett hierarkiskt förhållande mellan bolaget och den fysiska personen för att det avtalet ska vara ett anställningsavtal i den mening som avses i avsnitt 5 i konventionen? Kan ett sådant förhållande existera när den fysiska personen själv kan diktera (och också faktiskt dikterar) villkoren för sitt avtal med bolaget och har kontroll över och autonomi vad gäller bolagets löpande affärsverksamhet och utförandet av de egna uppgifterna, samtidigt som bolagets aktieägare dock fortfarande har möjlighet att avsluta relationen?
3. Om avdelning II avsnitt 5 i Luganokonventionen bara gäller talan i sådana fall som om det inte var för avsnitt 5 skulle omfattas av artikel 5.1 i konventionen, vad är då det korrekta testet för att avgöra om en talan omfattas av artikel 5.1?
 - 1) Är det korrekta testet för om en talan omfattas av artikel 5.1 huruvida det klandrade agerandet skulle kunna göras gällande som ett avtalsbrott, även om den talan som arbetsgivaren faktiskt väckt inte grundar sig på, angriper eller gör gällande något brott mot det avtalet?
 - 2) Är, alternativt, det korrekta testet att en talan omfattas av artikel 5.1 i konventionen bara om den skyldighet som ligger till grund för talan är en skyldighet enligt avtalet? Om detta är det korrekta testet, följer det då att en talan som grundar sig enbart på åsidosättande av en skyldighet som uppkom fristående från avtalet (och, för det fall det är relevant, inte är en skyldighet som svaranden frivilligt samtyckt till) inte omfattas av artikel 5.1?
 - 3) Om inget av de ovanstående alternativen är det korrekta testet, vad är då det korrekta testet?
4. I en situation där
 - 1) bolagen A och B båda ingår i en koncern,
 - 2) svaranden X de facto fungerar som koncernchef (som Peter Bosworth gjorde för Arcadia-koncernen, se punkt 14 ovan), X är anställd av ett bolag i koncernen, bolag A (och alltså är arbetstagare hos bolag A) (som Peter Bosworth var av och till under de omständigheter som redovisas i punkt 15 [i begäran om förhandsavgörande]), och inte enligt nationell rätt är anställd av bolag B,
 - 3) bolag A väcker talan mot X, och den talan omfattas av artiklarna 18–21 i konventionen, och
 - 4) det andra bolaget i koncernen, bolag B, också väcker talan mot X med anledning av motsvarande agerande som ligger till grund för bolaget A:s talan mot X,vad är då det korrekta testet för att avgöra om bolag B:s talan omfattas av avsnitt 5 i konventionen? I synnerhet önskar den hänskjutande domstolen därvidlag få klarlagt följande:
 - 1) Beror svaret på om det förelåg ett "anställningsavtal" i den mening som avses i avsnitt 5 mellan X och bolag B och, om så var fallet, vad är då det korrekta testet för att avgöra om det förelåg ett sådant avtal?
 - 2) Ska bolag B ses som X:s "arbetsgivare" vid tillämpningen av avdelning II avsnitt 5 i konventionen, och/eller omfattas bolaget B:s talan mot X (enligt fråga 4.4 ovan) av artiklarna 18–21 i konventionen på samma sätt som bolag A:s talan mot X omfattas av artiklarna 18–21? I synnerhet önskar den hänskjutande domstolen därvidlag få klarlagt följande:
 - a) Omfattas bolaget B:s talan av artikel 18 bara om den skyldighet som talan grundar sig på är en skyldighet enligt anställningsavtalet mellan bolaget B och X?
 - b) Alternativt, omfattas talan av artikel 18 om det klandrade agerandet skulle ha utgjort ett avtalsbrott enligt anställningsavtalet mellan bolaget A och X?
 - 3) Om inget av de ovanstående alternativen är det korrekta testet, vad är då det korrekta testet?

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 7 november 2017 – Frame mot EUIPO – Bianca-Moden (BIANCALUNA)

(Mål T-627/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket BIANCALUNA — Äldre nationellt figurmärke bianca — Processekonomi — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Likadana varor — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))

(2017/C 437/30)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Italien) (ombud: advokaterna E. Montelione, M. Borghese och R. Giordano)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Bonne)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Tyskland) (ombud: advokat Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Tyskland) (ombud: advokat P. Lange)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 7 augusti 2015 (ärende R 2952/2014-5) om ett invändningsförfarande mellan Bianca-Moden och Frame.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Frame Srl ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 68, 22.2.2016.

Tribunalens dom av den 7 november 2017 – Frame mot EUIPO – Bianca-Moden (Biancaluna)

(Mål T-628/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Biancaluna – Avslag — Äldre nationellt figurmärke bianca — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling föreligger inte — Varuslagslikhet — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (sedermera artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))

(2017/C 437/31)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Italien) (ombud: advokaterna E. Montelione, M. Borghese och R. Giordano)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Bonne)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Tyskland) (ombud: advokaten P. Lange)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 7 augusti 2015 (ärende R 2720/2014-5), angående ett invändningsförfarande mellan Bianca-Moden och Frame.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 7 augusti 2015 (ärende R 2720/2014-5) ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Frame Srl.
- 3) Bianca-Moden GmbH & Co. KG ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 7, 11.1.2016.

Tribunalens dom av den 8 november 2017 – De Nicola mot rådet och Europeiska unionens domstol

(Mål T-42/16) ⁽¹⁾

(Utomobligatoriskt skadestånd — Personalmål — EIB:s anställda — Direktiv avseende laserterapi — Artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna — Rimlig tidsfrist — Rätten till en rättvis rättegång har ej iakttagits — Materiell skada — Ideell skada — Sökandens yrkanden i ett mål vid personaldomstolen — Delvis återförvisning av målet till tribunalen)

(2017/C 437/32)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (ombud: inledningsvis advokaterna L. Isola och G. Isola, därefter advokaten G. Ferabecoli)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: E. Rebasti och M. Veiga) och Europeiska Unionens Domstol (ombud: inledningsvis J. Inghelram, P. Giusta och L. Tonini Alabiso, sedan J. Inghelram)

Saken

Talan väckt med stöd av artikel 268 FEUF om ersättning för den skada som sökanden påstås ha lidit på grund av, för det första att unionslagstiftaren antagit vissa direktiv om laserterapi, för det andra den orimligt långa tid som förfarandena vid Europeiska unionens personaldomstol och tribunalen avseende hans talan om ersättning för sjukvårdskostnader i samband med laserterapi tagit i anspråk, för det tredje att förfarandena inte varit rättvisa, för det fjärde det stora antal fall som personaldomstolen och tribunalen förorsakat att sökanden väckt talan.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Carlo Nicola ska ersätta rättegångskostnaderna i denna instans, såväl vad avser målet vid Europeiska unionens tribunal som målet vid Europeiska unionens personaldomstol.*

(¹) EUT C 279, 24.8.2015 (målet var ursprungligen registrerat vid Europeiska unionens personaldomstol under nummer F-82/15).

Tribunalens dom av den 8 november 2017 – De Nicola mot Europeiska unionens domstol**(Mål T-99/16) (¹)*****(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Personalmål — EIB:s personal — Mobbning — Åsidosättande av reglerna om en rättvis rättegång — Artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna — Rimlig tid — Ersättningsyrkanden som framställts inom ramen för ett pågående mål vid personaldomstolen — Delvis hänskjutande av målet till tribunalen)*****(2017/C 437/33)****Rättegångsspråk: italienska****Parter**

Sökande: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (ombud: inledningsvis advokaterna L. Isola och G. Isola, därefter advokaten G. Ferabecoli)

Svarande: Europeiska unionens domstol (ombud: inledningsvis J. Inghelram, P. Giusta och L. Tonini Alabiso, därefter J. Inghelram)

Saken

Talan med stöd av artikel 268 FEUF om skadestånd för skada som sökanden påstås ha lidit, för det första på grund av den mobbning som sökanden ska ha utsatts för av Europeiska investeringsbanken (EIB), och den orättvisa behandling som sökanden påstår sig ha varit föremål under de förfaranden vid Europeiska unionens personaldomstol och tribunalen som sökanden varit part i, och för det andra på grund av att dessa förfaranden har tagit orimligt lång tid.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Carlo De Nicola ska ersätta rättegångskostnaderna i förfarandet såväl vid Europeiska unionens tribunal som vid Europeiska unionens domstol.*

(¹) EUT C 414, 14.12.2015 (målet var ursprungligen registrerat vid Europeiska unionens personaldomstol under nummer F-100/15).

**Tribunalens dom av den 7 november 2017 – Mundipharma mot EUIPO – Multipharma
(MULTIPHARMA)**

(Mål T-144/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om EU-ordmärket MULTIPHARMA — Äldre EU-ordmärket MUNDIPHARMA — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2017/C 437/34)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Mundipharma AG (Basel, Schweiz) (ombud: advokaten F. Nielsen)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: H. Kunz)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Multipharma SA (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaterna P. Goldenbaum och I. Rohr)

Saken

Talan mot det beslut som första överklagandenämnden vid EUIPO meddelade den 22 januari 2016 (ärende R 2950/2014-1), angående ett invändningsförfarande mellan Mundipharma och Multipharma.

Domslut

- 1) Det beslut som första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelade den 22 januari 2016 (ärende R 2950/2014-1) ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO ska bära sina egna rättegångskostnader samt ersätta Mundipharma AG:s rättegångskostnader, inklusive de nödvändiga rättegångskostnader som Mundipharma haft med anledning av förfarandet vid överklagandenämnden vid EUIPO.
- 3) Multipharma SA ska bära sina egna rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 191, 30.5.2016.

**Tribunalens dom av den 8 november 2017 – Oakley mot EUIPO – Xuebo Ye (Återgivning av en
ellipsformad silhuett)**

(Mål T-754/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ett figurmärke som återger en ellipsformad silhuett — Äldre EU-figurmärke som återger en ellips — Relativa registreringshinder — Artikel 8.1 b och 8.5 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b och 8.5 i förordning (EU)2017/1001))

(2017/C 437/35)

Rättegångsspråk: spanska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Oakley, Inc. (Foothill Ranch, Kalifornien, Amerikas förenta stater) (ombud: advokaterna E. Ochoa Santamaría och V. Rodríguez Pombo)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Palmero Cabezas)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd: Xuebo Ye (Wenzhou, Kina)

Saken

Överklagande av beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 31 augusti 2016 (ärende R 2608/2015-4) avseende ett invändningsförfarande mellan Oakley och Xuebo Ye.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 31 augusti 2016 (ärende R 2608/2015-4) ogiltigförklaras i den del som det innebär att invändningsenhetens beslut fastställs och invändningen ogillas i den del som den grundades på det skäl som avses i artikel 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om [EU-] varumärken (nu artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken).
- 2) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 3) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 14, 16.1.2017.

Tribunalens dom av den 8 november 2017 – Isocell mot EUIPO – iCell (iCell)

(Mål T-776/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket iCell. — Det äldre EU-ordmärket Isocell, det äldre internationella ordmärket Isocell och de äldre internationella och nationella ordmärkena ISOCELL — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) nr 2017/1001))

(2017/C 437/36)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Österrike) (ombud: advokaten C. Thiele)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Schiffko)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: iCell AB (Älvdalen, Sverige) (ombud: advokaten J. Kroher)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 15 september 2016 (ärende R 2496/2015-1) om ett invändningsförfarande mellan Isocell och iCell.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.

2) Isocell GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 14, 16.1.2017.

Tribunalens dom av den 8 november 2017 – Isocell mot EUIPO – iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden)

(Mål T-777/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket iCell. Insulation Technology Made in Sweden — Det äldre EU-ordmärket Isocell, det äldre internationella ordmärket Isocell och de äldre internationella och nationella ordmärkena ISOCELL — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) nr 2017/1001))

(2017/C 437/37)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Österrike) (ombud: advokaten C. Thiele)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Schiffko)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: iCell AB (Älvdalen, Sverige) (ombud: advokaten J. Kroher)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 28 juli 2016 (ärende R 181/2016-1) om ett invändningsförfarande mellan Isocell och iCell.

Domslut

1) Överklagandet ogillas.

2) Isocell GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 14, 16.1.2017.

Tribunalens dom av den 8 november 2017 – Steiniger mot EUIPO – ista Deutschland (IST)

(Mål T-80/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket IST — Äldre EU-figurmärke ISTA — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Omsättningskrets — Varu- och tjänsteslagslikhet — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))

(2017/C 437/38)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Ingo Steiniger (Nümbrecht, Tyskland) (ombud: advokaten K. Schulze Horn)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: V. Mensing och A. Schifko)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: ista Deutschland GmbH (Essen, Tyskland) (ombud: advokaten F. Lindenberg)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 1 december 2016 (ärende R 2242/2015-5) angående ett invändningsförfarande mellan ista Deutschland och Ingo Steiniger.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Ingo Steiniger ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 112, 10.4.2017.

Talan väckt den 11 september 2017 – Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija mot SRB

(Mål T-623/17)

(2017/C 437/39)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten R. Ariño Sánchez)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara den angripna rättsakten,
- under alla omständigheter, fastställa att tjänstekontraktet för den slutliga värderingen och den värdering som avses i artikel 20.16–19 i förordning nr 806/2014 ska tilldelas i ett konkurrensutsatt urvalsförfarande, i vilket den expert som gjorde den preliminära värderingen av banken inte har rätt att delta, samt fastställa att de som orsakats skada av den ursprungliga rättsakten har rätt att bli hörda i samband med efterhandsvärderingen genom att få tillgång till samtliga handlingar i det administrativa förfarandet och att de har rätt till högsta möjliga vederlag som kan uppnås i efterhand, vilket ska utges av den som övertagit banken [Banco de Santander], alternativt av SRB,
- oberoende av andrahandsyrkandet, och som ett tillägg till förstahandsyrkandet, förplikta SRB att till PSN betala ett belopp på 276 201,42 euro jämte lagstadgad ränta räknad från dagen för denna ansökan.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten liknar de som åberopats i mål T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía och Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Gemensamma resolutionsnämnden, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno* och SFL/Gemensamma resolutionsnämnden, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde*/Gemensamma resolutionsnämnden, T-483/17, *García Suárez m.fl.*/Gemensamma resolutionsnämnden, T-484/17, *Fidesban m.fl.*/Gemensamma resolutionsnämnden, och T-497/17, *Sánchez del Valle och Calatrava Real State 2015*/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden, och T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda*/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden.

Överklagande ingett den 27 september 2017 – Anabi Blanga mot EUIPO – Polo/Lauren (HPC POLO)

(Mål T-657/17)

(2017/C 437/40)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Parter

Klagande: Gidon Anabi Blanga (Mexiko City, Mexiko) (ombud: advokaten M. Sanmartín Sanmartín)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: The Polo/Lauren Company LP (New York, New York, Förenta staterna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "HPC POLO" – Registreringsansökan nr 13 531 462

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 14 juni 2017 i ärende R 2368/2016-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att bära sina rättegångskostnader och ersätta klagandens rättegångskostnader.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 21 september 2017 – Alkarim for Trade and Industry mot rådet

(Mål T-667/17)

(2017/C 437/41)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal-Kurdi, Syrien) (ombud: advokaterna J.-P. Buyle och L. Cloquet)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslut (Gusp) 2017/1245 av den 10 juli 2017 om genomförande av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien, i den del det rör sökanden,
- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2017/1241 av den 10 juli 2017 om genomförande av förordning (EU) nr 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien, i den del den rör sökanden, och
- förplikta rådet att ersätta samtliga utgifter och rättegångskostnader i förfarandet vid tribunalen, inklusive sökandens utgifter och rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna. Sökanden gör gällande att rådet inte har lagt fram någon som helst bevisning som styrker att sökanden skulle vara ett internationellt erkänt syriskt konglomerat.

Sökanden anser att sistnämnda påstående är felaktigt i sin helhet och visar på flera materiella oriktigheter i rådets tillvägagångssätt.

Sökanden anser vidare att företaget har visat att det inte är ett stort företag men att det uppfyller definitionen av ett litet eller medelstort företag i enlighet med EU-lagstiftningen, och att företaget inte är internationellt känt.

Sökanden gör även gällande att rådet inte har beaktat vare sig domen av den 6 april 2017, Alkarim for Trade and Industry/rådet (T-35/15, ej publicerad, EU:T:2017:262), eller domen av den 11 maj 2017, Abdulkarim/rådet (T-304/15, ej publicerad, EU:T:2017:327), i vilka tribunalen ogiltigförklarade respektive vidtagna sanktioner mot sökanden och mot Wael Abdulkarim, då rådet gjort uppenbart oriktiga bedömningar.

2. Andra grunden: Åsidosättande av den allmänna proportionalitetsprincipen, i den mån:

- de angripna åtgärderna skulle leda till en nedläggning av sökandens internationella handel, eftersom vederbörande sköter en väsentlig del av sina affärer med europeiska leverantörer och kunder,
- de angripna åtgärderna skulle medföra att flera avtal blir ogiltiga, varför sökanden på ett otillbörligt sätt ådrar sig såväl inom- som utomobligatoriskt skadeståndsansvar gentemot sina kunder och avtalsparter. Sökanden anser att en sådan sanktion är fullständigt oproportionerlig.

3. Tredje grunden: Oproportionerligt åsidosättande av rätten till egendom och rätten att utöva yrkesverksamhet. Genom att vidta sanktionerna har rådet oundvikligen åsidosatt sökandens rätt till egendom samt företagets rätt att bedriva ekonomisk verksamhet, vilket strider mot första tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Sökanden anser att företaget inte kan förhindras att ostört nyttja sin egendom och sin ekonomiska frihet, vilket motiverar en ogiltigförklaring av de angripna åtgärderna i den del som avser sökanden.

4. Fjärde grunden: Maktmissbruk. De åtgärder som rådet vidtagit har inte någon påverkan på den syriska regimen och sökanden har hela tiden förblivit oberoende i förhållande till regimen. Detta innebär att rådets föreskrivna sanktioner saknar stöd och bevis, och avser inte den syriska regimen utan endast sökanden, på grunder som sökanden inte känner till.

5. Femte grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten i enlighet med artikel 296 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF). Sökanden hävdar att rådets motivering till stöd för de angripna åtgärderna är elliptisk och saknar hänvisning till en konkret och relevant omständighet som gör det möjligt för rådet att identifiera anledningen till att sökanden anses vara "ett internationellt erkänt syriskt konglomerat som har samröre med Wael Abdulkarim, som finns upptagen på förteckningen som ledande affärsman verksam i Syrien".

**Överklagande ingett den 11 oktober 2017 – MAN Truck & Bus mot EUIPO – Halla Holdings
(MANDO)**

(Mål T-698/17)

(2017/C 437/42)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: MAN Truck & Bus AG (München, Tyskland) (ombud: advokat C. Röhl)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Halla Holdings Corp. (Yongin-si, Republiken Korea)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "MANDO" – Registreringsansökan nr 11 276 144

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 13 juli 2017 i ärende R 1919/2016-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grun

- Åsidosättande av artikel 8.1 b förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 12 oktober 2017 – Cypern mot EUIPO – Papouis Dairies (Papouis Halloumi)

(Mål T-703/17)

(2017/C 437/43)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Parter

Klagande: Republiken Cypern (ombud: V. Marsland, Solicitor och S. Malynicz, QC)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Papouis Dairies LTD (Nicosia, Cypern)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke i färg innehållande ordelementet "Papouis Halloumi" – Registreringsansökan nr 11 176 344

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 3 augusti 2017 i ärende R 2924/2014-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 12 oktober 2017 – OPS Újpest mot kommissionen

(Mål T-708/17)

(2017/C 437/44)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: OPS Újpesti Csökkentmunkaképeségűiek Ipari és Kereskedelmi Kft. (Budapest, Ungern) (ombud: advokaten L. Szabó)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandebolaget yrkar att tribunalen ska

- fastställa att det i kommissionens beslut SA. 29432 – CP 290/2009 – Ungern – "Stöd till anställning av arbetstagare med funktionshinder som påstås vara otillåtet till följd av att lagstiftningen är diskriminerande", av den 20 juli 2011, och kommissionens beslut SA.45498 (FC/2016) – "Klagomål från OPS Újpest-lift Kft. om det statliga stöd som beviljades mellan åren 2006 och 2012 till företag som anställde arbetstagare med funktionshinder", av den 25 januari 2017, (nedan kallade de angripna besluten) inte slås fast att det statliga stödet är förenligt med den inre marknaden enligt artikel 107.1 FEUF,
- alternativt fastställa att de angripna besluten inte utgör rättsligt bindande akter vad beträffar sökandebolaget i samband med den talan som bolaget väckt mot Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministeriet för mänskliga resurser, Ungern) i mål nr 28. P. 21.072/2016 (därefter 28. P. 21.143/2017) vid Fővárosi Törvényszék (Provinsdomstolen för Budapests stad, Ungern), eftersom sökandebolaget i det målet till stöd för sitt skadeståndsyrkande har åberopat åsidosättande av artikel 107.1 FEUF, och inte åsidosättande av artikel 107.3 FEUF, och,
- för det fall de angripna besluten skulle anses utgöra rättsligt bindande akter vad beträffar sökandebolaget i samband med bolagets skadeståndstalan grundad på åsidosättande av artikel 107.1 FEUF, ogiltigförklara de angripna besluten, eftersom det statliga stöd som beviljats av de ungerska myndigheterna strider mot artikel 107.1 FEUF.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandebolaget tre grunder.

1. Första grunden: I de angripna besluten slog kommissionen inte fast att det statliga stödet var förenligt med den inre marknaden enligt artikel 107.1 FEUF. Besluten utgör således inte rättsligt bindande akter i samband med den skadeståndstalan som sökandebolaget väckt mot Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministeriet för mänskliga resurser) vid Fővárosi Törvényszék (Provinsdomstolen för Budapests stad, Ungern).
2. Andra grunden: I de angripna besluten fann kommissionen att det statliga stödet var förenligt med den inre marknaden enligt artikel 107.3 FEUF, och inte enligt artikel 107.1 FEUF, vilket är den bestämmelse som åberopats av sökandebolaget. Detta innebär att besluten saknar betydelse i förhållande till den rättsliga grunden för det yrkande som sökandebolaget framställt i den skadeståndstalan som bolaget väckt vid Fővárosi Törvényszék (Provinsdomstolen för Budapests stad) och att de således inte utgör rättsligt bindande akter vad beträffar sökandebolaget.
3. Tredje grunden: De angripna besluten ogiltiga på grund av att de ungerska myndigheterna hade beviljat otillåtet statligt stöd som stred mot artikel 107.1 FEUF och som kommissionen enligt artikel 108.3 TFEU borde ha underrättats om. Till stöd för påståendet att stödet är otillåtet åberopar sökandebolaget kommissionens tillkännagivande om begreppet statligt stöd som avses i artikel 107.1 [FEUF]⁽¹⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 av den 6 augusti 2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna [107 och 108 FEUF] (allmän gruppundantagsförordning).⁽²⁾

⁽¹⁾ EUT C 262, 2016, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 214, 2008, s. 3.

Talan väckt den 13 oktober 2017 – M-Sansz mot kommissionen

(Mål T-709/17)

(2017/C 437/45)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: M-Sansz Kereskedelmi, Termelő és Szolgáltató Kft. (Pécs, Ungern) (ombud: advokaten L. Szabó)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand förklara att kommissionens beslut SA.29432 – CP 290/2009 – Ungern – ”Stöd för anställning av funktionshindrade arbetstagare som påstås vara rättsstridigt på grund av lagstiftningens diskriminerande karaktär” av den 20 juli 2011 och kommissionens beslut SA.45498 (FC/2016) – ”Klagomål från OPS Újpest-lift Kft. i samband med det statliga stöd som beviljades mellan år 2006 och år 2012 till förmån för företag som anställer funktionshindrade arbetstagare” av den 25 januari 2017 (nedan kallades de angripna besluten) inte ska förklara att det statliga stödet är förenligt med den inre marknaden enligt artikel 107.1 FEUF, eller

- i andra hand förklara att de angripna besluten inte utgör juridiskt bindande rättsakter för sökanden i den talan om skadestånd som sökanden väckt mot Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministeriet för personalfrågor, Ungern) i mål 23. P. 25.843/2016 vid Fővárosi Törvényszék (Budapests allmänna domstol, Ungern) och att sökanden av den anledningen inte är direkt och personligen berörd, eftersom grunden för skadeståndstalan är åsidosättande av artikel 107.1 FEUF, inte av artikel 107.3 FEUF, och
- för det fall att de angripna besluten ska kvalificera som bindande juridiska rättsakter för sökanden i målet om skadestånd till följd av åsidosättande av artikel 107.1 FEUF, förklara att de angripna besluten är ogiltiga, eftersom det statliga stöd som de ungerska myndigheterna beviljade strider mot artikel 107.1 FEUF.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en rättslig grund för varje yrkande.

1. Grunden för det första yrkandet

- De angripna besluten förklarar inte att det statliga stödet är förenligt med den inre marknaden på grundval av artikel 107.1 FEUF. De besluten är därför inte juridiskt bindande rättsakter vad beträffar sökandens skadeståndstalan mot Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministeriet för personalfrågor, Ungern) vid Fővárosi Törvényszék (Budapests allmänna domstol, Ungern).

2. Grunden för det andra yrkandet

- I de angripna besluten förklarade kommissionen att det statliga stödet var förenligt med den inre marknaden, dock inte på grundval av artikel 107.1 FEUF, som sökanden åberopat, utan på grundval av artikel 107.3 FEUF. Följaktligen är de besluten inte relevanta i förhållande till den rättsliga grunden för det yrkande som framställts i målet om skadestånd vid Fővárosi Törvényszék (Budapests allmänna domstol, Ungern) och utgör inte juridiskt bindande rättsakter för sökanden.

3. Grunden för det tredje yrkandet

- Enligt sökanden är de angripna besluten ogiltiga, eftersom de ungerska myndigheterna beviljade ett olagligt statligt stöd som strider mot artikel 107.1 och som kommissionen enligt artikel 108.3 FEUF borde ha underrättats om. Som grund för att stödet är olagligt åberopar kommissionens tillkännagivande om begreppet statligt stöd som avses i artikel 107.1 [FEUF] ⁽¹⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 av den 6 augusti 2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna [107 och 108 FEUF] (allmän gruppundantagsförordning). ⁽²⁾

⁽¹⁾ EUT C 262, 2016, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 214, 2008, s. 3.

Talan väckt den 13 oktober 2017 – Lux-Rehab Non-Profit mot kommissionen

(Mål T-710/17)

(2017/C 437/46)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: LUX-REHAB Foglalkoztató Non-Profit Kft. (Szombathely, Ungern) (ombud: advokaten L. Szabó)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand, slå fast att kommissionens beslut SA.29432 – CP 290/2009 – Ungern – ”Stöd avseende anställning av funktionshindrade arbetstagare som antas vara olagligt med anledning av lagstiftningens diskriminerande karaktär”, av den 20 juli 2011, och SA.45498 (FC/2016) – ”Klagomål från OPS Újpest-lift Kft. rörande det statliga stöd som utbetalats till företag som anställt funktionshindrade arbetstagare mellan 2006 och 2012”, av den 25 januari 2017 (nedan kallade de angripna besluten), inte innebar att det statliga stödet ansågs vara förenligt med den inre marknaden enligt artikel 107.1 FEUF,
- i andra hand, slå fast att de angripna besluten, inom ramen för talan om ersättning nr 66.P.22.195/2017 som sökanden väckt vid Fővárosi Törvényszék (huvudstadsdomstolen i Budapest, Ungern) mot Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministeriet för mänskliga resurser, Ungern) inte utgör bindande rättsakter för sökanden och att sökanden således inte är en part som är direkt och personligen berörd, eftersom sökanden grundar sin talan om ersättning på ett åsidosättande av artikel 107.1 FEUF och inte artikel 107.3 FEUF,
- för det fall de angripna besluten, inom ramen för talan om ersättning på grundval av artikel 107.1 FEUF, utgör bindande rättsakter för sökanden, slå fast att besluten är en nullitet med anledning av att det statliga stöd som de ungerska myndigheterna beviljat strider mot artikel 107.1 FEUF.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden avser förstahandsyrkandet

- Det är inte på grundval av artikel 107.1 FEUF som det i de angripna besluten slagits fast att det statliga stödet är förenligt med den inre marknaden. Dessa beslut utgör följaktligen inte bindande rättsakter med avseende på den talan om ersättning som sökanden väckt mot Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministeriet för mänskliga resurser, Ungern) vid Fővárosi Törvényszék (huvudstadsdomstolen i Budapest, Ungern).

2. Andra grunden avser andrahandsyrkandet

- I de angripna besluten var det inte på grundval av bestämmelsen i artikel 107.1 FEUF, som sökanden åberopat, som kommissionen slog fast att det statliga stödet var förenligt med den inre marknaden, utan på grundval av artikel 107.3 FEUF. Följaktligen är dessa beslut inte relevanta när det gäller den rättsliga grunden för det yrkande som framstälts i ett mål om ersättning vid Fővárosi Törvényszék (huvudstadsdomstolen i Budapest, Ungern) och dessa beslut utgör inte bindande rättsakter för sökanden.

3. Tredje grunden avser tredjehandsyrkandet

- Enligt sökanden är de angripna besluten en nullitet eftersom ungerska myndigheter har beviljat ett olagligt statligt stöd som strider mot artikel 107.1 FEUF och kommissionen skulle ha notifierats med tillämpning av artikel 108.3 FEUF. Till stöd för påståendet att stödet är olagligt åberopar sökanden kommissionens tillkännagivande om begreppet statligt stöd som avses i artikel 107.1 [FEUF] ⁽¹⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 av den 6 augusti 2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna [107 och 108 FEUF] (allmän gruppundantagsförordning) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT C 262, 2016, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 214, 2008, s. 3.

Överklagande ingett den 9 oktober 2017 – Ntolas mot EUIPO – General Nutrition Investment (GN Laboratories)**(Mål T-712/17)**

(2017/C 437/47)

*Överklagandet är avfattat på: engelska***Parter***Klagande:* Christos Ntolas (Wuppertal, Tyskland) (ombud: advokaten C. Renger)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* General Nutrition Investment Co. (Delaware, Arizona, Förenta staterna)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* EU-ordmärket "GN Laboratories" – Registreringsansökan nr 11 223 559*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 18 juli 2017 i ärende R 2358/2016-5**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- avslå invändningen mot ansökan om registrering av EU-varumärke nr 11223559, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 14 oktober 2017 – Motex mot kommissionen**(Mål T-713/17)**

(2017/C 437/48)

*Rättegångsspråk: ungerska***Parter***Sökande:* MOTEX Ipari és Szolgáltató Rehabilitációs Kft. (Esztergom-Kertváros, Ungern) (ombud: advokaten L. Szabó)*Svarande:* Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand fastställa att kommissionens beslut SA. 29432 – CP 290/2009 – Ungern – ”stöd för anställning av arbetstagare med funktionshinder som uppgetts vara rättsstridigt på grund av lagstiftningens diskriminerande verkan” av den 20 juli 2011 och kommissionens beslut SA.45498 (FC/2016) – ”Anmälan från OPS Újpest-lift Kft. såvitt avser det statliga stöd som beviljats mellan åren 2006 och 2012 till förmån för företag som anställer arbetstagare med funktionshinder” av den 25 januari 2017 (nedan kallade de omtvistade besluten) inte innebär fastställande av att det statliga stödet är förenligt enligt artikel 107.1 FEUF,
- i andra hand fastställa att de omtvistade besluten inte är akter som är rättsligt bindande för sökanden i det förfarande om ersättning för skada som sökanden inlett mot Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministeriet för mänskliga resurser, Ungern) och att nämnda förfarande pågår vid Fővárosi Törvényszék (Domstolen i huvudstaden Budapest, Ungern) under målnummer 18. G. 40.399/2017, varför sökanden inte berörs direkt och personligen, eftersom den grundar sitt ersättningsyrkande på artikel 107.1 FEUF och inte på att det rör sig om en överträdelse enligt artikel 107.3 FEUF,
- för det fall de omtvistade besluten ska anses utgöra akter som är rättsligt bindande för sökanden i det förfarande om ersättning för skada som grundas på artikel 107.1 FEUF, fastställa att de omtvistade besluten är ogiltiga, eftersom det statliga stöd som beviljats av de ungerska myndigheterna strider mot artikel 107.1 FEUF.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund för respektive yrkande.

1. Den rättsliga grunden avseende det första yrkandet

- De omtvistade besluten innebär inte fastställande av att det statliga stödet är förenligt enligt artikel 107.1 FEUF. Besluten är därför inte akter som är rättsligt bindande i samband med det förfarande om ersättning för skada som sökanden inlett mot Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministeriet för mänskliga resurser, Ungern) vid Fővárosi Törvényszék (Domstolen i huvudstaden Budapest, Ungern).

2. Den rättsliga grunden avseende det andra yrkandet

- Kommissionen fastställde i de omtvistade besluten att det statliga stödet var förenligt inte enligt artikel 107.1 FEUF, som åberopats av sökanden, utan enligt artikel 107.3 FEUF. Besluten är följaktligen inte relevanta i förhållande till den rättsliga grunden för yrkandet i det förfarande om ersättning för skada som pågår vid Fővárosi Törvényszék (Domstolen i huvudstaden Budapest, Ungern) och de utgör inte akter som är rättsligt bindande för sökanden.

3. Den rättsliga grunden avseende det tredje yrkandet

- Enligt sökanden är de omtvistade besluten ogiltiga, eftersom de ungerska myndigheterna beviljade ett rättsstridigt statligt stöd som strider mot artikel 107.1 FEUF och eftersom kommissionen, enligt vad som föreskrivs i artikel 108.3 FEUF, skulle ha informerats. Till stöd för sitt påstående om att stödet är rättsstridigt åberopar sökanden kommissionens tillkännagivande om begreppet statligt stöd som avses i artikel 107.1 [FEUF] ⁽¹⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 av den 6 augusti 2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna [107 och 108 FEUF] (allmän gruppundantagsförordning). ⁽²⁾

⁽¹⁾ EUT C 262, 2016, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 214, 2008, s. 3.

Talan väckt den 10 oktober 2017 – Aeris Invest mot SRB**(Mål T-714/17)**

(2017/C 437/49)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Aeris Invest Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaterna M. Roca Junyent, J. Calvo Costa, R. Vallina Hoset och A. Sellés Marco)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att Gemensamma resolutionsnämnden [SRB] har ett utomobligatoriskt skadeståndsansvar och förplikta densamma att utge ersättning till sökanden för den skada vederbörande har lidit till följd av SRB:s ageranden och försummelser, och som medfört att sökanden har frångått äganderätten till sina obligationer och värdepapper i Banco Popular Español, S.A.,
- förplikta SRB att till sökanden utge ersättning för den förlust sökanden har gjort (det utmättningsbara beloppet),
 - i första hand, med en återbetalning av de investeringar som gjorts med ett belopp på 113 022 558,44 euro i aktier i Banco Popular, eller
 - i andra hand i förhållande till det ovan yrkade, med ett belopp på 93,74 miljoner euro, eller
 - i tredje hand, med ett belopp på 54,29 miljoner euro,
- höja det utmättningsbara beloppet med kompensationsränta räknad från den 7 juni 2017 fram till dess att dom meddelas i detta mål,
- höja det utmättningsbara beloppet med dröjsmålsränta räknad från den dag då denna dom meddelas fram till dess att full betalning av det utmättningsbara beloppet erläggs, till den kurs som fastställts av ECB för de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna, ökad med två procentenheter, samt
- förplikta SRB att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten liknar de som åberopats i mål T-659/17, Vallina Fonseca/SRB.

Tribunalens beslut av den 25 oktober 2017 – Franmax mot EUIPO – R. Seelig & Hille (her-bea)**(Mål T-97/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 437/50)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på andra avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 112, 10.4.2017.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV